№ 251. Piątek, 19 Listopada (1 Grudnia) 1871. № 251.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Za rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 „
„ 3 miesiące . 2 „
„ 1 miesiąc. . — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa:
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy . . 5 „
„ 3 miesiące . . 2 50 k.
„ 1 miesiąc . . . 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich; — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej;—**w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK ÓSMY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek. — Za ogłoszenia od 1-go wiersza do 12-stu, liczy się jak za całe dwanaście wierszy. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 20 listopada (2 grudnia), — św. Hrihoria Dek.
W niedzielę, 21 listopada (3 grudnia), — **Wch. P. Boh.**
W poniedziałek, 22 listopada (4 grudnia), — św. Filim i Mich.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 48; zach. o godz. 3 min. 50.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 18 (30) Listopada 1871 r.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	743.4	+ 3.2	93	poł.-wschodni.
1	742.4	+ 4.2	85	poł.-wschodni.
9	740.7	+ 3.8	100	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

W sobotę, 20 listopada (2 grudnia), — św. Bibianny panny.
W niedzielę, 21 listopada (3 grudnia), — św. Franciszka Ksa.
W poniedziałek, 22 listopada (4 grudnia), — św. Barbary p.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 6.

SPIS RZECZY.

NAJWYŻSZY UKAZ

dany na imię Namiestnika Jego Cesarsko-Królewskiej Mości w Królestwie Polskiem.

Uznawszy za niezbędne, dla rozprzestrzenienia cmentarza rzymsko-katolickiego w m. Warszawie, nabyć części gruntów należące do mieszkańców wsi Powązki: Błażejczyka, Korneta, Klimpela, Keniga i Ekierta, mające rozległości 12,260,7 sażeni kwadr., Rozkazujemy: wejść w stosowne układy z właścicielami cząstek pomienionych i pod względem wynagrodzenia ich za grunta wywłaszczone postąpić w ścisłem zastosowaniu się do praw obowiązujących co do dóbr przechodzących z posiadania prywatnego z rozporządzenia Rządu.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEXANDER".

W Carskiem-Siole,
27 października 1871 r.

—

* Rada wojenna, roztrząsnąwszy przedstawienie głównego sztabu o nadaniu żonom zaginionych niższych stopni prawa do pobierania wsparć, uchwaliła: Przepisy zawarte w uwadze 2 do art. 1,023 ks. II cz. II Zb. Post. Wojsk. w 6 przedłuż., w przedmiocie wyznaczania wsparć rodzinom zaginionych urzędników, rozciągnąć, w kształcie czasowego środka, aż do czasu zmiany przepisów o emeryturach niższych stopni, i na rodziny zaginionych niższych stopni, mających prawo do emerytury.

—

* Przez 10 punkt rozkazu do wydziału wojskowego z 1864 r. Nr. 285, wydanego z powodu otwarcia w 1867 r. pierwszych szkół junkierskich, było postanowione: tych z junkrów i ochotników, będących w wojsku, którzy wysłużyli albo wysłużą do 1-go stycznia 1865 r. termina dla awansowania na oficerów (ustanowione przez uprzywilejowane przepisy, według rozkazu z 1863 r. Nr. 343) i zdali określony w tych przepisach egzamin w dywizji, uwolnić do wstępowania do szkół junkierskich i awansować na wakanse lub bez takowych, jak ustanowione jest przez prawa, nie poddając ich powtórnemu egzaminowi w szkole. Następnie wszystkich tych, którzy wysłużą termina po 1 stycznia 1865 r. i nowo wstąpią do wojska, awansować już na oficerów nie inaczej, jak po nauce w szkołach junkierskich lub zdaniu w takowych ostatecznego egzaminu.

Przez ten sam punkt przepis ten został zastosowany i do innych szkół junkierskich, w miarę ich otwarcia.

Niektórzy naczelnicy oddziałów, ze względu, że termin do zdawania egzaminu konkursowego nigdzie kategorycznie nie jest oznaczony, wnoszą, nawet wo becnym czasie, przedstawienia o awansowanie na oficerów takich junkrów, którzy chociaż wysłużyli termin przed 1 stycznia roku następującego po otwarciu szkoły junkierskiej, lecz zdali egzamin konkursowy po oznaczonym terminie.

Tym sposobem, w obec wymienionych okoliczności, w dalszym ciągu nadchodzą przedstawienia o awansowanie, według poprzednich przepisów, ochotników, pomimo tego że nawet awansowanie według dawnych przepisów niższych stopni ogólnie obowiązującego terminu, w skutku Najwyższego rozkazu, ogłoszonego w rozkazie do wydziału wojskowego z 9 stycznia r. b. Nr. 9, ustało od 24 marca.

W skutku najpoddanniejszego przedstawienia powyższych okoliczności, Najjaśniejszy Pan 4 listopada r. b. Najwyżej rozkazać raczył: *bezwarunkowo niedopuszczać awansowania na oficerów, według poprzednich przepisów, i ochotników.*

—

* Jekaterynosławski gubernator przedstawił do rozstrzygnięcia rządzącego senatu, podjętą przez gubernjalne kolegjum do spraw włościańskich kwestję: czy pośrednicy pokojowi mają prawo, w wskazanych przez prawo wypadkach i w granicach władzy im nadanej, wymierzać kary na włościan i urzędników zarządu włościańskiego, wybranych na honorowych sędziów pokoju? Zestawiwszy wspomnioną kwestję z prawami, senat rządzący uznaje, że według istniejących postanowień, osoby zajmujące miejsca sędziów pokoju, również jak wszyscy inni urzędnicy, podlegają, na jednakowej z innemi obywatelami podstawie, jurysdykcji ogólnych administracyjnych i sądowych władz, we wszystkich sprawach dotyczących ich praw osobistych, stanowych i majątkowych lub takich przekroczeń i przestępstw tych osób, które nie zawierają w sobie naruszenia obowiązków służby. Stosownie do tego, wybranie włościanina lub urzędnika zarządu włościańskiego na honorowego sędziego pokoju, nie może stanowić powodu do ustania nad nim władzy pośrednika pokojowego; ale niewątpliwie, za czynności w charakterze sędziego pokoju, włościanin taki może być pociągnięty do odpowiedzialności tylko drogą, co do sędziów pokoju ustanowioną i jako zajmujący publiczną z wyboru godność, na zasadzie p. 5 art. 10 Imiennego Najwyższego ukazu z 17 kwietnia 1863 r., honorowy sędzia pokoju z włościan, w ciągu całej kadencji, na którą został wybrany na tę godność, nie może ulegać karze cielesnej.

—

* *Warszawska Kasa Oszczędności* wraz z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 13 (25) Listopada roku bieżącego włącznie, wydała książeczek nowych 35, na które, tudzież na dawniejsze w 252 wnioskach, złożono rub. sr. 3,623 kop. 70. Na żądanie 120 uczestników (prócz procentu rub. sr. 69 kop. 40 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rub. srebr. 5,709 kop. 34½ i umorzyła książeczek 44; przeto uczestników 21,905, posiada kapitał rs. 832,599 kop. 85½.

—

* (Zakomunikowano). W № 313 gazety *Gołos* podana została wiadomość, jakoby w jednej z wyższych władz sądowych w Królestwie Polskiem (którą to władzą, z powodu powołania się na sprawę Nowińskich przeciw Suchodolskiemu, oraz na czas, w którym sprawa była wniesiona, mógł być tylko IX Departament Senatu Rządzącego, znajdujący się w Warszawie), wygłoszona była mowa następującej osnowy:

„Szanowni panowie! Macie przed sobą, nie sprawę sporną, lecz dwóch ludzi, albo raczej dwie zasady. Jeden z nich, w czasach tak wielkiej dla ojczyzny doniosłości, trwonił swoje pieniądze za granicą. Drugi zaś, który w ciągu trzydziestu przeszło lat tułał się na obcej ziemi, przynosi nam z sobą wszystkie pieniądze uzyskane znojem, ażeby poświęcić je tu na pracę owocną. Nad samą sprawą nie będziemy zastanawiać się. Dla waszego ducha patrjotycznego znajdziecie dostateczną ilość danych w tem, co powiedziałem. Komuż oddacie majątek? Niech rozstrzygnie wasz patrjotyzm."

I sąd (to jest IX Departament Senatu), zdaniem gazety *Gołos*, rozstrzygnął sprawę wbrew słuszności i wyraźnemu prawu, na korzyść człowieka, który odznaczał sie pseudo-patrjotyzmem.

Wszystko to oparte jest na zupełnym fałszu i pozbawione wszelkiej podstawy.

Najpierw, mowa przytoczona przez gazetę *Gołos* i w ogóle żadna mowa przy wnoszeniu sprawy małżonków Nowińskich przeciwko hr. Suchodolskiemu, nie miała wcale miejsca, dla tego po prostu powodu, że sprawa wnoszona była w Warszawskich Departamentach Senatu nie ustnie, lecz na piśmie. W takim razie obrońcy stron czytają skargę i odpowiedź na nią, rozprawy zaś ustne nie są dozwolone, a to na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej ustawy. Skarga i odpowiedź na skargę komunikowane są naczelnemu prokuratorowi dla zredagowania wniosków w sprawie, i podczas wnoszenia sprawy, znajdują się w oryginale przed przewodniczącym senatorem lub członkiem Senatu, który przestrzega ściśle, ażeby obrońcy, którzy czytają takowe, nie zbaczali wcale od tekstu.

Po zapadnięciu decyzji, skarga i odpowiedź na takową przechowują się w oryginale w archiwum Senatu.

W oryginale odpowiedzi na skargę Suchodolskiego, przechowywanej w archiwum IX Departamentu Senatu, nie ma wcale nic takiego, o czem donosi gazeta *Gołos*.

Powtóre, sprawa małżonków Nowińskich przeciwko hr. Suchodolskiemu roztrząsana była w IX Departamencie Senatu Rządzącego we wrześniu 1864 r. Przedmiot sporu zależał na tem, że Nowińska, nabywszy od hr. Suchodolskiego dobra Wojcieszków za cenę zbyt wygórowaną, żądała unieważnienia aktu kupna, na tej zasadzie, że ona i mąż jej zostali oszukani przez hr. Suchodolskiego i przez jego ajentów i skłonieni byli do podpisania aktu kupna fałszywemi przełożeniami o mniemanych dochodach z dóbr, które to dochody nie istniały w rzeczywistości. Senat miał przeto do rozstrzygnięcia kwestję raczej faktyczną, aniżeli prawną. Jakkolwiek Senat nie uznał podstępu ze strony hr. Suchodolskiego, pomimo że uznał pomyłkę *(erreur)* ze strony Nowińskiej, i dla tego powodu, na zasadzie artykułu 1,110 Kodeksu cywilnego (*), unieważnił akt kupna. Wyrok ten zapadł 22 września 1864 roku i jakkolwiek wydany został większością głosów wbrew wnioskom pomocnika prokuratora naczelnego, pomimo to nie może być uważany jako przeciwny prawu stanowczemu. O pseudo-patrjotyzmie ze strony sądzących, nie może tu być wcale mowy, zwłaszcza, iż z biegu sprawy nie było widać, ażeby Nowiński, rodem z gubernji wołyńskiej, należał do liczby emigrantów politycznych.

(*) Art. 1,110 Kodeksu cywilnego (Code Napoleon): „Pomyłka czyni umowę nieważną, jeżeli dotyczy istoty rzeczy stanowiącej przedmiot umowy."

WARSZAWA, *dnia 19 listopada (1 grudnia) 1871 r.*

W Nr. 231 *Dziennika Warszawskiego*, podaliśmy rozporządzenie wyższej władzy, na mocy którego zostały zamknięte w Warszawie 27 kantorów zagranicznych towarzystw ubezpieczeń i zabronione im zostało robienie dalszych w tym interesie operacij. Uważamy za właściwe z tego powodu podać kilka słów wyjaśniających.

W ostatnich latach, w sądach tutejszych, mianowicie handlowym, prowadzone było nie mało procesów pomiędzy tutejszymi mieszkańcami a ajentami różnych zagranicznych towarzystw ubezpieczeń, mających swe kantory w Warszawie, a u których mieszkańcy Królestwa Polskiego ubezpieczyli swój majątek. Procesa te wszczynane były z powodu tego, że bardzo często ajenci zagranicznych towarzystw ubezpieczeń nie wypłacali wcale premjów (wynagrodzeń) za spalone majątki, wymawiając się tem że sami nie mają pieniędzy i w miarę wpływania procentów odsyłają je towarzystwu; kiedy zaś mieszkańcy udawali się do towarzystw ubezpieczeń wprost, to te ostatnie pod różnemi pozorami odmawiały wypłaty przypadających pogorzelcom pieniędzy. Rozpoczynane były akcje procesowe, które kończyły się, rozumie się, zawsze na korzyść osoby poszkodowanej, ale wyrok pozostawał niewyegzekwowanym, ponieważ założyciele towarzystw mieszkali za granicą, gdzie wyroki tutejszych sądów nie mogły być prawomocne, tutejsi zaś przedstawiciele towarzystw zagranicznych, czyli ajenci, według praw obowiązujących nie ulegają odpowiedzialności ani osobą ani majątkiem za działania towarzystwa. Na tę okoliczność zwrócił szczególną uwagę były komitet urządzający w Królestwie Polskiem, i pragnąc na przyszłość zabezpieczyć interesa osób prywatnych od podobnych strat, z rozkazu Namiestnika w Królestwie Polskiem wydał w grudniu roku zeszłego następujące rozporządzenia w tym przedmiocie: zażądał naprzód, aby wszystkie zagraniczne towarzystwa ubezpieczeń, mające już swe kantory w Warszawie i w innych miejscowościach Królestwa Polskiego, jak również i te, które zapragną otworzyć takowe w następstwie, przedewszystkiem wyjednały sobie w ciągu 6 miesięcznego terminu prawne pozwolenie od Namiestnika i ministra spraw wewnętrznych, na prowadzenie swych operacij w tutejszym kraju; powtóre, żeby każde z takich towarzystw dla zabezpieczenia swych czynności, pod względem ubezpieczeń, z mieszkańcami Królestwa Polskiego, złożyło do tutejszego Banku Polskiego kaucję 50,000 rub.; po trzecie, żeby każde takie towarzystwo zobowiązało się oprócz tego, niezależnie od wniesionej do banku w kształcie kaucji sumy, do wypłacania mieszkańcom, przypadających im według ubezpieczenia wynagrodzeń za spalone majątki; po czwarte, żeby w sprawach spornych z tutejszemi mieszkańcami, wynikających z ubezpieczenia, zagraniczne towarzystwa ubezpieczeń poddały się wyrokom sądów tutejszych; i nakoniec po piąte, żeby każde takie towarzystwo zobowiązało się ulegać oprócz tego, i w następstwie wszystkim rozporządzeniom jakie będą wydawane przez nasz rząd na przyszłość w tym przedmiocie. Takie rozporządzenia władzy wyższej były oznajmione w tutejszym kraju wszystkim zagranicznym towarzystwom ubezpieczeń, za pośrednictwem rządów gubernjalnych w gubernjach i magistratu w Warszawie, zaraz natenczas w końcu 1870 r., przy czem ajentom towarzystw dany był sześcio-miesięczny termin. Według posiadanych natenczas dokładnych wiadomości, w Warszawie było 29 zagranicznych towarzystw ubezpieczeń, posiadających tu swych ajentów i swe kantory.

Tymczasem termin wyznaczony upływał, a towarzystwa wcale nie starały się o uzyskanie pozwolenia od rządu. Ze wszystkich 29 wspomnionych towarzystw, zobowiązania te spełniło tylko jedno, a mianowicie towarzystwo angielskie ubezpieczeń od ognia: *Imperial fire insurance company*. Obecnie triesteńskie towarzystwo ubezpieczeń transportów lądowych i wodnych: *Azienda assecuratrice*, także wniosło kaucję do banku i teraz stara się o wyjednanie pozwolenia od rządu.

Pozostałe 27 zagraniczne towarzystwa ubezpieczeń, wymienione w wyż przytoczonym numerze *Dziennika Warszawskiego*, nie złożyły w wyznaczonym sześcio-miesięcznym terminie prawnych pozwoleń, a dla tego z polecenia wyższej władzy, magistrat miasta Warszawy wydał rozporządzenie co do bezzwłocznego zamknięcia w tutejszem mieście wszystkich kantorów tych towarzystw ubezpieczenia.

Obecnie, o ile nam wiadomo, niektóre z tych towarzystw podały do rządu prośby o udzielenie im znów upoważnienia do odbywania w kraju tutejszym operacij ubezpieczeń na wyżej przytoczonych podstawach.

Wiadomości krajowe.

* Wypadki w kraju tutejszym. Ciężkie choroby, w pierwszej połowie września, jak się okazuje z otrzymanych przez nas wiadomości za ów perjód czasu, były nader małoznaczne w kraju tutejszym i zjawiły się tylko w dwóch gubernjach, a mianowicie: 1) w suwalskiej, gdzie istniejąca poprzednio epidemja choleryczna, skutkiem przedsięwziętych ze strony władzy gubernjalnej środków energicznych, znacznie osłabła, tak iż do ogólnej liczby pozostałych z dniem 30 sierpnia chorych w liczbie 94 osób, przybyło w ciągu pierwszej połowy września tylko 239 osób płci obojej; lecz z tych wyzdrowiało—193 osób, a zmarło—68; pozostało zatem z dniem 16 września w całej gubernji chorych na cholerę tylko 77 osób, w liczbie których 27 dzieci; 2) w gubernji kaliskiej, gdzie w mieście Koninie w początku sierpnia zjawiła się choleryna. Tu w pierwszych chwilach przebieg choroby kazał obawiać się początku epidemji cholerycznej; lecz przedsięwzięte energicznie środki zaradcze doprowadziły do tego, że już 7 września wypadki zapadania na cholerynę zupełnie ustały.

W pierwszej połowie września, w gubernji kieleckiej, zjawił się pomor bydła. Dnia 13-go września, we wsi Żerkowice, gminie Kroczyce, powiecie olkuskim, zjawiła się zaraza bydlęca, skutkiem której padło kilka sztuk koni i wołów. Dla powstrzymania choroby, wydelegowany został weterynarz gubernjalny. O rezultacie leczenia doniesiemy później.

Burze i gradobicia były nader pustoszącemi w początku września w gubernji petrokowskiej, a szczególniej w radomskiej. W pierwszej z nich, w jednem mieście Częstochowie, grad spadły wielkości jaja gołębiego, wybił szyb w oknach przeszło na *tysiąc* rubli, a w powiecie częstochowskim, tegoż samego dnia, na polach gmin Staropole i Wancerzew, zniszczone zostały zasiewy prawie na *ośm* tysięcy rubli. W gubernji radomskiej, tegoż dnia, przeszła straszna burza z gradem w kilku stykających się z sobą miejscowościach trzech powiatów: opatowskiego, iłżeckiego i kozienickiego, przyczem taż burza złamała przeszło 500 drzew w lasach, zniszczyła 11 budowli obywatelskich i chat włościańskich, pozrywała mnóstwo dachów i powybijała prawie we wszystkich domach szyby; a spadły grad, którego kawały ważyły około pół funta, zniszczył mnóstwo zboża jarego i innych zasiewów po polach, podług przybliżonego obliczenia, przeszło na dziesięć tysięcy rub. Straty z tych burz i gradobić, poniesione przez właścicieli ziemskich, a szczególniej przez włościan, są w ogólnej cyfrze nader znaczne

Niemniej niszczącemi przez ten czas były pożary. Srożyły się one szczególniej w gubernjach lubelskiej i radomskiej. W pierwszej z nich, w powiatach hrubieszowskim, zamostskim, janowskim i lubelskim, spłonęły: gorzelnia, 30 chat włościańskich, 39 stodół ze zbożem, dom obywatelski wraz z stajniami i wiele innych budowli. Wszystkiego w gubernji lubelskiej było 9 pożarow, a straty poniesiono prawie na 29,000 r., nie licząc ubezpieczonych a spalonych ruchomości. W gubernji radomskiej było 6 pożarów. Najznaczniejszy był we wsi Bielowicach, powiecie opoczyńskim, na dwóch folwarkach, należących do obywateli Kaliksta Wolskiego i Marcina Grzegorzewskiego, u których zgorzały dwa spichrze, dwie owczarnie, dwie obory i cztery szopy na zboże, ubezpieczone na 1760 rub., oraz dwie młocarnie, zboże różnego rodzaju nieomłócone, ogółem na sumę przeszło 15,000 rub. Ogólna zaś strata ze wszystkich powiatów wynosi do 55,053 rub. W gubernji łomżyńskiej był jeden pożar nader znaczny; w powiecie kolneńskim, we wsi Borkowie, gminie Mały Płock, ogień, przy silnym wichrze, rozszerzył się po tuż obok siebie stojących stodołach drewnianych, krytych słomą i napełnionych zbożem (w snopach), oraz przygotowanym na zimę suchym torfem. Skutkiem tego pożaru spłonęło dwa domy mieszkalne i 56 stodół. Strata poniesiona przez pogorzelców wynosi w przybliżeniu do 32,000 rubli. W gubernji petrokowskiej było 5 pożarów; z tych najznaczniejszy we wsi Podwody, powiecie petrokowskim, gminie Bujny; podczas tego po-

żaru zgorzało 4 stodoły z znajdującem się w nich zbożem w ziarnie i wielu narzędziami rolniczemi. Straty poniesiono na 8,800 rubli, a wszystko co spłonęło było ubezpieczone na 15,000 rubli. Szkody od wszystkich pożarów w gubernji dochodzą do 10,815 rubli. W Warszawie były dwa pożary; strata wynosi 6,478 rubli, a w gubernji warszawskiej 7 pożarów; w tej liczbie dwa od nieostrożnego obchodzenia się z ogniem. Strata wynosi — 4,919 rubli. W suwałkskiej 3 pożary; strata ogólna — 6,800 rubli. W siedleckiej 3 pożary; podczas jednego z nich spłonęły: 1 stodoła i 2 obory; szkody — 11,200 rubli. Ogólna strata w gubernji — 11,650 rubli. W kaliszskiej 9 pożarów; ogólne szkody w gubernji — 3,941 rub. W kieleckiej 6 pożarów; we wsi Podgwizdow, powiecie miechowskim zgorzało 4 stodoły i spichrz ze zbożem, należące do obywatela Szulkowskiego; strata wynosi 11,080 rubli. Ogólne straty w gubernji dochodzą do 12,230 rubli. W płockiej 6 pożarów, strata ogólna wynosi — 6,626 rubli. Takim sposobem we wszystkich dziesięciu gubernjach Królestwa Polskiego było ogółem 58 pożarów, przyczem ogólne straty z powodu takowych, w kraju całym, w pierwszej połowie września, wynoszą do 190,997 rubli.

Nagłych wypadków śmierci w pierwszej połowie września było, w porównaniu z miesiącami poprzedniemi, mało, ogółem tylko 63; w tej liczbie dwa, w gubernji radomskiej, powiecie opatowskim we wsi Zachcinek, w skutku użycia na pokarm mięsa z padłej krowy. Mięso to jadło kilku włościan i wszyscy natychmiast zachorowali, lecz skutkiem podanej im porę w pomocy lekarskiej wrócili do zdrowia; dwaj włościanie, którzy jedli tego mięsa więcej jak drudzy, stali się ofiarą śmierci. Z innych nagłych wypadków śmierci wymienimy tylko jeden, chociaż nader smutny, wydarzony w gubernji płockiej, powiecie płońskim we wsi Mystkowie, w chacie włościanki Teofili Kurkowskiej. Podczas rozwiązania tej ostatniej, znajdujący się przy chorej pies podwórzowy, korzystając z bezsilności rodzącej i nieobecności osób dozorujących, w samej chwili porodu rzucił się na nowo narodzone dziecię; pożarł je w oczach nieszczęsnej matki. — Przeglądając następnie wszystkie pozostałe wypadki śmierci, zaszłej w pierwszej połowie września widzimy, że najwięcej osób utonęło, dalej śmierć dosięgała od nieostrożnego obchodzenia się z ogniem i od poparzenia, szczególniej dzieci, skutkiem braku nadzoru nad niemi, a nareszcie od potłuczenia się, innych przyczyn. W tymże perjodzie czasu znaleziono 8 ciał martwych, głównie dzieci; w gubernji łomżyńskiej, w przepływającej około miasta Makowa rzeczce Orzycy, 15-go września, rybak tegoż miasta wydobył siecią martwe zwłoki nowo-narodzonego dziecka, leżące od niedawna w wodzie.

Zabójstw było 6 wypadków, w tej liczbie cztery dzieciobójstwa, a pozostałe dwa — żonobójstwa. *Samobójstw* było ogółem 3 wypadki; z 3 ofiar tego przestępstwa dwoje powiesiło się po pijanemu, a trzeci przerznął sobie gardło brzytwą. To ostatnie samobójstwo spełnione było w mieście Terespolu, gubernji siedleckiej, przez mieszczanina Tomasza Leszczyńskiego, który przerznąwszy sobie gardło żył jeszcze dość długo i znaleziony został w stanie bezprzytomności; lecz podana mu pomoc lekarska przywróciła go do życia.

Oprócz tego w liczbie wypadków było kilka szczególniejszych. Tak naprzykład w gubernji radomskiej, powiecie opoczyńskim, mieszkaniec gminy Studzianki August Oleksin, starzec 50-letni, po pijanemu w karczmie, strugaczem uszkodził sobie członek rodny wytrzebiwszy się przy tem. Jest jednak nadzieja, podług zdania lekarza, iż wyzdrowieje. W gubernji płockiej przy ściganiu przez straż graniczną, około wsi Sąsieczno, w powiecie lipnowskim, kontrabandzistów, jeden z nich, ślepym wystrzałem z pistoletu opalił całą twarz i oczy zawezwanemu przez straż na pomoc mieszkańcowi tejże wsi Szymonowi Podoleckiemu.

Złodziejstwo i kradzież w pierwszej połowie miesiąca września były w rozmiarach nader ograniczonych, a szczególne, wybitniejsze wypadki pod tym względem, nie wydarzyły się.

Z innych gubernij.

* Adres. — W dniu pobytu Najjaśniejszego Pana w Władikaukazie, podany został Jego Cesarskiej Mości następujący adres obywateli władikaukazkich, ogłoszony obecnie w dzienniku miejscowym:

„Wasza Cesarska Mości, Monarcho Najmiłościwszy!

Waszej Cesarskiej Mości spodobało się uszczęśliwić kochający Was Kaukaz i wynurzyć życzenie zwiedzenia go. Wszyscy my, od małego do wielkiego, pełni głębokiego przywiązania wiernopoddańczego, oczekiwaliśmy z gorączkową niecierpliwością tej chwili, w której dostąpimy zaszczytu oglądania naszego Ojca Cesarza-Oswobodziciela. Nareszcie, Monarcho, jesteś pośród nas! Te chwile, które spędzamy z Tobą, utkwią niezatartemi głoskami w sercu każdego z nas, lecz życzylibyśmy sobie zaznaczyć tak radośne dla nas wydarzenie dobrym czynem. Wiadomo nam, Monarcho, jak blizkiem jest Twemu sercu wychowanie publiczne; postanowiliśmy przeto jednomyślnie asygnować corocznie z funduszów miejskich po tysiąc sześćset rubli na trzech wychowańców z kupców i mieszczan tutejszych, w gimnazjach okręgu naukowego kaukazkiego, oraz trzech — w wyższych zakładach naukowych.

Racz, Najdostojniejszy Monarcho, przyjąć życzliwie niniejszy wyraz naszych uczuć wiernopoddańczych i dozwolić uczniom pomienionym, ażeby dostąpili wysokiego zaszczytu noszenia nazwy stypendystów Twego, Monarcho, pełnego chwały imienia.

18 września 1871 r."

—

* Sejm finlandzki. Korespondent helsingforski pisze do *S. Peterb. Wied.*: Zwołanie przyszłego sejmu (Landtag) finlandzkiego ogłoszone zostało w Manifeście Najwyższym z 4 (16) października. Dokonywane są obecnie w całym kraju wybory deputowanych na sejm ze wszystkich stanów państwa. Podług ustawy sejmowej, termin dla dokonania wyborów jest trzymiesięczny, licząc od dnia ogłoszenia manifestu. Prawo uczestniczenia w sejmie służy reprezentantom wszystkich stanów: szlachty i stanu rycerskiego razem, duchowieństwa, mieszkańców miast i włościan. Deputowani ze stanu rycerskiego i ze strony szlachty, przybywają na sejm na zasadzie ustawy tak zwanego domu rycerskiego, podług której, głowie każdej rodziny służy prawo zasiadania w imieniu tej ostatniej. Duchowieństwo, z wyjątkiem arcybiskupa i biskupów, zasiadających w sejmie na wezwanie Najjaśniejszego Pana, powinno wybrać najmniej 28 reprezentantów z trzech djecezij: aboskiej, borgoskiej i kuopioskiej. Do deputowanych od duchowieństwa, przyłączają się także deputowani ze strony nauczycieli wszystkich zakładów naukowych i od uniwersytetu. Co się tyczy przepisów dla wyborów i trybu dokonywania takowych, prawo dozwala wyborcom porozumiewać się w tym względzie pomiędzy sobą. Stan miejski wybiera deputowanych z każdego miasta, po jednemu lub po dwóch, stosownie do liczby mieszkańców miasta. Prawo brania udziału w wyborach służy: obywatelom miejskim, właścicielom statków, fabrykantom, osobom trudniącym się przemysłem, właścicielom domów zapisanym do kontrol podatków miejskich, burmistrzom i radnym miast. Prawo brania udziału w wyborach nie służy: kobietom, właścicielom domów ze stanu szlacheckiego lub duchownego, osadom floty handlowej, niższym stopniom wojsk, sługom zakładów i towarzystw publicznych i prywatnych, oraz wszystkim w ogóle osobom zostającym u innych w służbie, w najmie dziennym, a także robotnikom. Wybory na deputowanych do sejmu odbywają się w obecności magistratu, głosy zaś obliczane są podług tak zwanych *Skattoren*, t. j. podług liczby jednostek podatkowych, lub też na innych zasadach, podług których oznacza się, ile każdy wyborca ma płacić do kasy miejskiej na potrzeby gminy. Mieszkańcy miast korzystający z prawa wyborczego, mogą zaprowadzać zmiany w trybie wyborów, i w takim razie głosy obliczane są podług przyjętych przez nich zasad. Włościanie wybierają do sejmu po jednym deputowanym z każdego okręgu sądowego. Wybory na deputowanych dokonywają się z pomiędzy tak zwanych *elektorów*, wybieranych z każdej należącej do okręgu gminy lub jej części, odbywają się zaś w obecności sędziego, na zwołanem zgromadzeniu gminnem lub włościowem. Elektorowie wybrani i zaopatrzeni w wyciąg z protokółu dotyczącego ich wyboru, gromadzą się w oznaczonym dniu i miejscu dla wybrania z pomiędzy siebie deputowanego na sejm ze stanu włościańskiego. Przy wyborach zarówno na deputowanych, jak i na elektorów ze stanów nieszlacheckich, wymaganem jest, ażeby wybierano osoby mające nie mniej jak 21 lat wieku. Wybór na deputowanych decyduje się zwykle prostą większością głosów, wybranemu zaś udziela się niezwłocznie pełnomocnictwo, które deputowany ze stanu duchownego otrzymuje od konsystorza djecezjalnego, deputowany miejski od magistratu i deputowany włościański od sędziego. Z takiem pełnomocnictwem, deputowanemu służy już prawo zasiadania na sejmie i brania udziału w rozprawach i uchwałach co do kwestij ulegających roztrząsaniu przez sejm. Wybrany na deputowanego do sejmu może zrzec się mandatu jedynie dla powodów bardzo ważnych i legalnych. Wyborcy okręgowi, którzy obrali deputowanego, dają mu djety na cały czas trwania sesji sejmowej, oraz wynagrodzenie za koszta podróży tam i z powrotem. Nadmienić wypada, że każde nadużycie przy wyborze deputowanego na sejm, karane jest surowo przez prawo: zamknięcie w więzieniu od 14 dni do 3 miesięcy i nawet do jednego roku zagraża temu, kto ośmieli się naruszyć swobodę wyborów zapomocą przekupstwa, namowy, obietnicy lub gwałtu.

—

* Wychowanie publiczne. Z gazety helsingforskiej *Dagblad*, gazeta *Gołos* podaje następującą wiadomość o reformie szkolnej w Finlandji: „Szczegóły nowej ustawy szkolnej nie są dotąd znane, ale z pewnością wnoszą, że wykładanie języka ruskiego znowu będzie obowiązkowe we wszystkich szkołach naukowych (gimnazjach i t. p.) i przedsięwzięte będą wszelkie środki dla gruntownego nauczania tego języka." Taż gazeta donosi o projekcie założenia w Helsingforsie liceum dla języków ruskiego i nowożytnych.

—

* Odczyty o staro-katolicyzmie. W niedzielę, dnia 14-go listopada, odbył się w Petersburgu pierwszy publiczny odczyt profesora Osinina o starokatolickim ruchu w Niemczech i kongresie w Monachjum. O tym odczycie gazeta *Gołos* pisze: „Pierwszy odczyt był poświęcony wyjaśnieniu historycznych przyczyn jakie wywołały teraźniejszy ruch w niemieckim katolickim świecie i doprowadziły do wiadomych postanowień kongresu monachijskiego. Wyłożywszy jasny i dokładny o ile można rys ustroju kościelnego w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, w jakim tenże utworzony był przez kościół, to jest przez zgromadzenie wiernych, i wskazawszy miejsce i znaczenie biskupów i soborów, prelegent przeszedł do tej sprzeczności, w jakiej papieztwo postawiło się od samego początku historycznego swego rozwoju z zasadniczym duchem i urządzeniem starożytnego kościoła chrześcijańskiego. Sprzeczność ta zakorzeniła się nawet w położeniu papieża, jako biskupa rzymskiego: polityczne roszczenia pogańskiego Rzymu do powszechnego panowania odziedziczył Rzym chrześcijański i takowe uwydatniły się w dążności papieży do samowładztwa kościelno-religijnego. Dążenie to było tak silne, historyczne okoliczności tak sprzyjały zamiarom biskupa rzymskiego, że takie nawet środki jak dekretalje fałszywego Izydora, uważane były za stosowne i rzeczywiście dopomagały do wzmocnienia papieztwa. Zwolna w ciągu wieków dążenia i rozszczenia papieży przybrały dość określony systemat, który nazywamy *papiezkim* (papalnym), kurjalnym lub ultramontańskim; systemat ten był wyrobiony i popierany przez liczne zakony duchowne, a szczególniej przez założony w wieku XVI i nazwany imieniem boskiego założyciela kościoła chrześcijańskiego, imieniem Jezusa. Jednocześnie z powstaniem systemu papiezkiego, w kościelnym bycie zachodniej Europy ukazał się system *biskupi* (episcopalny), jako reakcja przeciw roszczeniom papieztwa: system biskupi uznaje w papieżu biskupa rzymskiego, nadaje mu narówni z innymi biskupami prawo jurysdykcji miejscowej i przywraca dawne znaczenie soborów, tak miejscowych, prowincjonalnych, jakoteż powszechnych, ogólno-chrześcijańskich. Awiniońska niewola papieży i szereg błędów politycznych, poniżających znaczenie papieztwa, podały systematowi biskupiemu możność nabycia szczególnego znaczenia w wieku XV, podczas soborów w Bazylei, Ferrarze, Konstancji, kiedy obok dwóch papieży, którzy podkopali już ideę samowładztwa papiezkiego, obrany był trzeci i fałsz systemu papiezkiego stał się widocznym. Oba systemata, papiezki i biskupi, istnieją dotąd. Jednym z najwybitniejszych objawów systemu papiezkiego był sobór rzymski z roku 1870; wyroki tego soboru wywołały szereg protestacji ze strony systemu biskupiego, a ogłoszony na tym soborze dogmat nieomylności papieża był główną przyczyną spółczesnego ruchu w kościele zachodnio-katolickim, podawszy główny powód do zwołania kongresu staro-katolickiego w Monachjum. Idea nieomylności papieża nie jest nowa; zawięra się w systemie ultramontanizmu i stanowi jej osnowę: papież, jako następca księcia apostołów św. Piotra, jako namiestnik Jezusa Chrystusa na ziemi, staje się już wedle samej idei papieztwa nieomylnym; wyniesienie tej zasady ultramontanizmu do stopnia dogmatu wyznawanej powszechnie wiary, było tylko zewnętrznem potwierdzeniem oddawna uznawanego przez katolików w milczeniu przymiotu papieża. Sobor zwołany dla ogłoszenia tego dogmatu, miał na celu uprawnić i uświęcić dawną zasadę systemu papiezkiego, który najdobitniej odróżniał go od systemu biskupiego, i na tymże soborze, który ogłosił nieomylność papieża za dogmat kościoła katolickiego, system biskupi uwydatnił się w całej swej mocy. Powołując się na dzieło profesora monachijskiego Schulte, byłego prezesa kongresu, profesor Osinin wskazał stanowisko systemu biskupiego na soborze: z 764 członków soboru, 628 byli członkami z prawa i od nich to wyszła ta opozycja biskupia, która nadała nową moc nienowemu systemowi biskupiemu; 55 członków soboru podało papieżowi w wilją posiedzenia, na którem miał być głosowany dogmat nieomylności papiezkiej, osobny adres, w którym członkowie ci, wyrzekając się prawa głosowania, nie mieli śmiałości podać go wbrew osobistemu życzeniu papieża; 88 członków odpowiedziało znakomitym non placet, a kilku biskupów opuściło Rzym. Ta potrójna opozycja przeciwko ostatecznemu objawowi systemu papiezkiego posłużyła za osnowę dla spółczesnego rozwoju systemu biskupiego, który uwydatnił się na kongresie staro katolików w Monachjum. Cel, czynność i rezultat kongresu monachijskiego będą przedmiotem drugiego odczytu.

—

* Wdzięczność. Dziennik *St. Peterb. Wiedom.* donosi, że na posiedzeniu akademji nauk 12 listopada, stały sekretarz oznajmił, że członkowie konferencji wynurzyli życzenie, dla okazania swej wdzięczności hrabiemu Teodorowi Piotrowiczowi Liedtkiemu, za jego gorącą troskliwość o korzyści i godność akademji, umieszczenia portretu hrabiego w sali zwyczajnych ich posiedzeń, tak żeby stanowił na wieczne czasy świadectwo głębokiego uszanowania obecnego składu akademików dla znakomitego jej prezesa. W tym celu została zebrana ze składek pomiędzy akademikami potrzebna suma, a wykonanie portretu poruczone zostało znanemu artyście Kramskiemu. O tem wice-prezes przedstawił ministrowi oświecenia publicznego, który listem z 23-go października r. b. zawiadomił akademję, że w skutku najpoddanniejszego jego przedstawienia, 12 października, Najjaśniejszy Pan Najwyżej zezwolić raczył na to, żeby mała sala konferencij akademji była ozdobiona portretem hrabiego T. P. Liedtkiego. Wice-prezes, akademik W. J. Buniakowski miał do prezesa, w imieniu akademików następującą mowę: „Panie hrabio! Dzień, w którym sala zwykłych naszych posiedzeń przyozdobi się Twym portretem, będzie zaznaczony w skromnej kronice naszej akademji, jako dzień szczególnie rozkoszny i pamiętny dla nas. Na zawsze będzie on również świadczył przed naszymi następcami, tak o Twej dobroczynnej działalności w charakterze prezesa akademji, jak i o naszem dążeniu, uczczenia, w miarę możności, wysokich zasług Twych przy jej zarządzaniu. Przejęci uczuciem najszczerszego uszanowania i serdecznej wdzięczności dla Ciebie, za bezustanną, gorliwą staranność o korzyści, pomyślność i godność instytucji, na czele której stoisz, członkowie akademji jednomyślnym popędem, postanowili okazać widocznym znakiem swą głęboką wdzięczność dla Ciebie, szanowny panie, umieszczając Twój portret w tej samej sali, gdzie przywykli tak radośnie spotykać Cię i słuchać uprzejmych Twych do nas odezw. Obecnie z zapadłem Najwyższem zezwoleniem na urzeczywistnienie tej myśli, spełniło się jedno z naszych życzeń. Oby spełniło się także i drugie, daleko żywsze — życzenie serdeczne, abyśmy długo, długo, z zwykłą dla Ciebie panie hrabio, miłością, widzieli Ciebie pośród nas, działającego jak obecnie, i żeby porównywając czasami oryginalne rysy, z sztucznem ich wyobrażeniem, cieszyli się długoletniem, nie zmieniającem się podobieństwem portretu. Takie są nasze ogólne uczucia i życzenia, i uważam się za szczególnie szczęśliwego, że na mój udział przypadło tak pochlebne poruczenie wyrażenie ich Tobie, panie hrabio, wielce szanowanemu i najgodniejszemu reprezentantowi naszej akademji." W odpowiedzi na tę mowę, hrabia T. P. Liedtke wynurzył w gorących słowach swe podziękowanie akademikom, za okazane przez nich uczucia dla niego.

—

* Wypadek. *Mosk. Wied.* donoszą o nieszczęściu, jakie przytrafiło się rodzinie jednego z znakomitszych lekarzy moskiewskich. Trzymał on psa z rodzaju Terre-Nueve. Kilka dni temu wieczorem, lekarz usłyszał krzyk przeraźliwy, rozlegający się w pokoju jego syna, chłopca 13-letniego, który mieszkał na facjatce. Wszedłszy na górę, lekarz obaczył, że pies kąsa chłopca, który leżał bez przytomności na podłodze. Przekonano się, że pies, rozdrażniony przez chłopca aż do wściekłości, odgryzł mu prawą szczękę, tak, iż musiano wykonać na tem nieszczęśliwem dziecku około dziesięciu operacij szwów na twarzy. Powiadają, że chłopiec ten był bardzo piękny.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W korespondencji z Paryża do *Indep. belge*, pod d. 27 b. m. czytamy: Powiadają, że prezydent rzeczypospolitej otrzymał raport od policji paryzkiej, w którym powiedziano, że główną przyczyną ciągłego spadania kursów na giełdzie jest spekulacja trzech bankierów zagranicznych. Thiers wydał rozporządzenie, aby natychmiast uprzedzono tych zagranicznych spekulantów, iż w razie dalszego prowadzenia podobnych manewrów giełdowych, z granic Francji wydaleni zostaną. — Prezydent rzeczypospolitej, po przeczytaniu artykułu Emila Girardina pod tytułem: List Logika, w którym występuje jako zwolennik utrzymania rzeczypospolitej, oznajmił znowu chęć widzenia się ze znakomitym publicystą. Pomimo tego, że powrót do Paryża zdaje się być nieco zachwianym, jednakże roboty w celu powiększenia sali posiedzeń w pałacu ciała prawodawczego na pomieszczenie większej liczby członków, ciągle nieustają i są bardzo czynnie prowadzone. Podniesiono posadzkę do wysokości pierwszych trybun i zniesiono boczne wejścia na trybuny i do biur, aby powiększyć liczbę miejsc. Wielu członków zgromadzenia narodowego w przekonaniu, że powrót do Paryża będzie postanowiony, przybyło tam w celu oznaczenia swoich miejsc; obecnie jednakże wydano rozporządzenie, aby nikogo do pałacu nie wpuszczano.

* Inny korespondent pod tąż datą pisze: *Courrier diplomatique* w numerze z 18 października, podaje artykuł, w którym znajduje się ustęp następujący: „Rząd francuzki w skutek nalegań gabinetu angielskiegp, aby uczynił zbrojną demonstrację na morzu północnym, w sprawie duńskiej w r. 1864, odpowiedział: Wielkie mocarstwo nie może robić tego rodzaju demonstracij, nie będąc przygotowane do poparcia ich następnie czynami. W razie gdyby wojna wybuchła, Anglja mogłaby tylko wystąpić z działaniem na morzu, gdy tymczasem Francja przyjąćby musiała na siebie cały ciężar wojny kontynentalnej na całej przestrzeni. Chcielibyśmy przed rozpatrzeniem czy mamy iść dalej, dowiedzieć się jakie są w tym względzie rezolucje gabinetu brytańskiego. Odpowiedź na to pytanie nigdy udzieloną nie została." Informacja ta była w zupełności dokładną co do stosunków oficjalnych jakie zrodziła przytoczona okoliczność, między francuzkiem ministerstwem spraw zagranicznych i gabinetem londyńskim. Lecz zdaje się że w tej kwestji zupełnie tak samo, jak w sprawie belgijskiej, oprócz drogi jawnej, była jeszcze droga podziemna czyli jednem słowem, odgrywano dwie sztuki, jedną na deskach teatralnych, drugą za kulisami. Podług wiadomości otrzymanych od jednego z dawnych dyplomatów, które wydrukowano tymże dzienniku z dnia 25-go października roku bież., w tem tajemniczem kole, tak się rzeczy miały: W roku 1864, lord Cowley upoważniony był do zaproponowania Francji przymierza zaczepno-odpornego, na korzyść Danji. Anglja miała działać na morzu, a w razie potrzeby wysłałaby korpus debarkacyjny wojska lądowego, któreby wspólnie działało z wojskami francuzkiemi. Aby otrzymać zgodę Francji, rząd angielski dawał zezwolenie na sprostowanie jej granic, to jest przyłączenie do terytorjum francuzkiego części nadreńskich prowincij. Lord Cowley, dodaje ten dyplomata, w celu ukończenia tych układów poufnych, udał się, nie do ministra spraw zagranicznych, lecz do Rouhera, którego wyjątkowe wtedy położenie ważniejsze było, aniżeli wszystkich innych członków gabinetu. Rouher, po trzech dniach namysłu upoważnił wreszcie księcia la Tour d'Auvergne, do oświadczenia lordowi Russel, że cesarz zgodził się na propozycję rządu angielskiego; lecz minister angielski odpowiedział że już za późno, na radzie bowiem postanowiono nie interwenjować zbrojnie na korzyść Danji. Wypadek ten mocno nas zaciekawił. Chcieliśmy osobiście zasięgnąć w tej mierze wiadomaści od lorda Russela; lecz właśnie w broszurze tego męża stanu, wydanej w Londynie pod tytułem: Polityka zagraniczna Anglji od r. 1570 do 1870, na stronicy 81 znaleźliśmy ustęp nastepujący: „Wielkie było zadanie gabinetu lorda Palmerstona, gdy chodziło o to, czy w razie przyjęcia przez Danję ustępstw na korzyść poddanych niemieckich, należało poradzić królowej ofiarowanie królowi duńskiemu zbrojnej pomocy na morzu i lądzie. Gabinet po długich naradach postanowił, że w takim razie, ofiarowanoby Danji pomoc zbrojną, gdyby Francja przystąpiła do zaczepno-odpornego przymierza. Chociaż wymaganie podobnego warunku było bardzo przekrem, jednakże byliśmy mocno przekonani, że taki warunek jest na swojem miejscu, a nadewszystko byliśmy przeświadczeni o jego konieczności. Lord Palmerston utrzymywał, że byłoby nie do wybaczenia rzucanie się w wojnę z całemi Niemcami, nie zapewniwszy sobie przedewszystkiem, pewności że Francja przystąpiłaby do przymierza. Gdyby Anglja i Francja zagwarantowały wykonanie zobowiązań przyjętych przez Danję, Prusy i Austrja, nie miałyby powodu do wypowiedzenia wojny, gdyby zaś ją rozpoczęły, w takim razie siły lądowe i morskie Francji i Anglji, dałyby Danji pomoc potężną. Cesarz francuzów po dwakroć odrzucił tę propozycję. W owej epoce popierał on sprawę narodowości!.." Przyznać należy, iż niezmiernie trudno jest wybrnąć z tylu sprzecznych wiadomości i powziąść w tym względzie stałe przekonanie. Niepodobna pominąć i nie zauważyć w broszurze lorda Russela, braku potwierdzenia faktu zezwolenia gabinetu londyńskiego na przyłączenie części terrytorjum niemieckiego do Francji; cała broszura i duch jaki się w niej przebija, nawet zdają się zaprzeczać podobnemu przypuszczeniu. Zachodzi pytanie czy cesarz francuzów, tak jak lord Russel w broszurze powiada, dwukrotnie odrzucił propozycję angielską; czy też przeciwnie, stosownie do wiadomości korespondenta *Courrier Diplomatique*, hrabia Russel cofnął propozycję, nie czekając nawet na odpowiedź Francji i nie zawiadomiwszy jej nawet o tym nagłym zwrocie. Jakim sposobem teraz można sobie wytłumaczyć tak lekkie traktowanie kwestji i podobne bez ceremonji postępowanie? Być może iż Rouher mógł przypuszczać że wystąpienie do niego z podobnemi propozycjami, nie miało poważnego charakteru, gdyż w tym razie, według zwyczaju, należało się zwrócić do p. Drouyn de Lhuys, który był do tego rodzaju negocjacji upoważniony, więcej kompetentny i doświadczony w takich kwestjach. Co za szczególny zbieg okoliczności! Ostatniemi czasy książe Bismarck ogłosił w *Staatsanzeigerze*, że Rouher pochlebiał sobie temi samemi drogami dojść w r. 1866, przy pomocy Prus, do posiadania Belgji na złość Anglji! Dzisiaj dyplomata, którego nazwiska nie podajemy, oświadcza nam, że tenże sam minister spodziewał się ocalić Danję, i przyłączyć część prowincji nadreńskich, do terytorjum francuzkiego, przy pomocy Anglji! Niestety — nie długo trwały złudzenia tajemnej dyplomacji: wiadomo co się stało z Danją, i na korzyć jakiego mocarstwa wypadły przyłączenia terytorjalne. Nie tylko nie dopięto zamierzenego celu, lecz łatwo pojąć można, do jakiego stopnia podobnego rodzaju tajemnicze układy i zachcianki oburzały Anglję i Prusy, przeciwko Francji.

* Paryzki korespondent *Norda*, donosi pod dniem 27 listopada: Obecne, urzędowne przyjęcie przez prezydenta rzeczplitej, poselstwa chińskiego, poprzedzone zostało wielu trudnościami i przeszkodami, tak, że dzieje tej ambasady niebieskiego państwa, przeznaczonej do przywrócenia stosunków przyjaznych, zakłóconych tak silnie znaną rzezią francuzkich poddanych w Tien-Tsin, stanowią prawdziwą Odysseę. Negocjacje te bowiem, rozpoczęte już były przed kilku miesiącami, lecz nagle, w pośród trwania układów, poseł chiński wyjechał niespodziewanie z Paryża, nie uprzedziwszy o tem nikogo i puścił się w drogę, z powrotem do Pekinu. Widocznie jednak postąpił on tak z własnego jedynie popędu, gdyż w czasie przeprawy swej do Ameryki, otrzymał rozkaz od swego rządu, ażeby powrócił natychmiast do Francji i dokończył rozpoczętych układów. Te układy, jak już wiadomo, obecnie uwieńczone zostały, dzięki głównie pojednawczemu duchowi i rozsądkowi francuzkiego ministra spraw zagranicznych, który nie nalegał zbytecznie o powiększenie sumy wynagrodzeń dla rodzin zamordowanych francuzów i o surowsze ukaranie winnych lub odpowiedzialnych urzędników chińskich wmięszanych do tej sprawy i w części ustąpił od popoprzednio stawianych przez siebie warunków, które rządowi pekińskiemu zbyt uciążliwemi się wydawały. Wzmianka o takich ustępstwach mieści się w pewnej części mowy p. Thiersa, gdzie prezydent wyraził się że rządowi francuzkiemu nie tyle idzie w tej sprawie o odwet krwawy za popełnione zbrodnie, jak raczej o pozyskanie rękojmi politycznych i dyplomatycznych zabezpieczających od ponowienia się podobnych katastrof w przyszłości. Wypada tu jeszcze nadmienić, że gubernator Tien-Tsin'u, zamięszany w sprawę rzezi francuzów, ścigany jest teraz kryminalnie i skazany z góry, za buntownicze usiłowania względem swego monarchy. Już to samo czyni niepotrzebnemi wszelkie domagania się o karę dla niego, ze strony francuzkiego rządu.

* Czytamy w *Patrie:* Reorganizacja armji francuzkiej, przeprowadzana z wielką gorliwością, zostanie ostatecznie ukończona w dniu 1 stycznia przyszłego roku. Nowy pułk piechoty marszowej N. 45, został połączony z pułkiem piechoty regularnej, noszącym takiż sam numer, który obecnie stoi garnizonem w Wersalu, a marszowy bataljon strzelców N. 23, zlano w takiż sam sposób z bataljonom strzelców pieszych w Algierze, mającym numer odpowiedni. Utrzymują, że już obecnie pozostało tylko sześć pułków i dwa bataljony strzelców pieszych podwójne, które także zostaną połączone w ciągu miesiąca grudnia. Taka reorganizacja pułków, będąca dziełem istotnie ważnem, gdyż posłuży ona za podstawę do zorganizowania całej armji, odbędzie się więc w ciągu sześciu miesięcy i to w pośród tylu niezmiernych trudności. Jest to rezultat dodający otuchy i ufności w przyszłość. Trzeba tu dodać jeszcze, że ministerstwo wojny, pomimo takiego zajęcia, nie zaniechało jednocześnie czuwać bacznie nad zaprowadzeniem i rozwinięciem wykładów naukowych w armji.

* Mowa tronowa, którą sesja parlamentu włoskiego zagajoną została dnia 27-go listopada, według depeszy do dzienników wiedeńskich, brzmi jak następuje: „Panowie senatorowie, panowie deputowani! Dzieło, któremu poświęcaliśmy całe nasze życie, jest ukończonem. Po długoletnich doświadczeniach, Włochy powrócone zo-

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE — ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 7293. Główna Probiernia Warszawska.

Podaje do wiadomości pp. złotników, jubilerów, handlujących drogiemi kruszcami i w ogóle wszelkich osób w Warszawie lub na prowincji zamieszkałych, trudniących się jakąkolwiek czynnością około złota i srebra, a wyszczególnionych w ogłoszonym pod dniem 26 Grudnia (7 Stycznia) 1851/2 r. Nr. 85,717, Reskrypcie b. Kommissji Skarbu, że zapis do Księgi Probierni Głównej rozpoczyna się z dniem 1 (13) Grudnia r. b. i trwać będzie do dnia 1 (13) Stycznia 1872 r.

Zgłaszający się osobiście lub na piśmie do zapisu, winni okazać posiadane przez nich bileta lub świadectwa na prawo prowadzenia rzemiosła lub handlu i wnieść przepisaną opłatę, a to pod rygorem art. 42 Najwyżej Zatwierdzonej Ustawy o Probierniach w Królestwie.

Że zaś na mocy Reskryptu b. Kommisji Skarbu z dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1857 r. Nr. 74,750, osobom na prowincji zamieszkałym, dozwolonem jest wnieść opłatę wpisową do miejscowej Kasy Gubernjalnej lub powiatowej (jeżeli im to będzie dogodniej), w takim więc razie winni oprócz posiadanego przez nich biletu, na deslać Probierni w miejsce zapłaty, przy podaniu na papierze stemplowym ceny 30 kop. przed upływem roku bieżącego kwit Kasy miejscowej z wniesionej za wpis opłaty.

Aby zaś nikt niewiadomością nie tłumaczył się, Główna Probiernia zawiadamia, iż do zapisu takowego obowiązani są:

a) Stosownie do Art. 6 Ustawy.

1. Fabrykanci wyrobów jubilerskich i złotniczych.

2. Fabrykanci złota i srebra malarskiego i ciągniętego, oraz pozłotnicy.

3. Fabrykanci kopert do zegarków, instrumentów i guzików, ozdób i wszelkiego rodzaju przedmiotów do których złoto lub srebro jest używanem.

4. Fabrykanci wyrobów galwanizowanych, platerowanych, pozłacanych i posrebrzanych, niemniej szychu i innych tego rodzaju wyrobów.

b) Stosownie do Art. 19 Ustawy.

5. Oczyszczający złoto i srebro czyli tak zwani Szajdarze.

c) Stosownie do Art. 36 Ustawy.

6. Wszyscy handlujący złotem i srebrem, tudzież wyrobami z tych metali jako to: utrzymujący handle galanteryjne, jubilerskie i złotnicze, handlujący wyrobami ze złota i srebra ciągniętego, malarskiego, platerowanemi, szychowemi, zegarmistrze, optycy, handlujący guzikami, wreszcie handlujący złotem i srebrem zużytem jakich bądź kształtów.

N. D. 7505. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе, симъ вызываетъ самовольно отлучившихся изъ мѣста постоянной осѣдлости за границу евреевъ уѣзднаго гор. Млавы, Шляму Бурштынъ 32 л., Абрама Ицка Папера 38 л., жену его Мордку Паперъ 33, Абрама-Давида Шраеръ 34 л., Якова Фридманъ 31 л., Миндлю Вайнбергъ 28 л., Хинду Эстру Шлюбовскую по мужу Консковольскую 23, Израеля Маньна 36 л. жену его Анелю 31 л., Фобру Солярскую 23 л., Ханма Булякъ 45 л., жену его Брану 52 л., Ицка-Іоеля Форбштейнъ 63 л., Мошека Перлмутеръ 61 л., жену его Эстру 56 л., Тауба Боренштейнъ 22 л., Берка Шмуловича 31 г., Таубу Бахранъ 31 г., Суру Хоржельскую 28 л., Итту Пепловскую 30 л. и Суру Рыфку Калманъ 28 лѣтъ отъ роду, чтобы они не далѣе шести недѣль со времени припечатанія настоящаго объявленія явились на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ. Въ случаѣ неявки помянутыхъ бѣглецевъ въ означенный срокъ, поступлено съ ними будетъ согласно 340 и 341 ст. улож. о нак. уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 11 дня 1871 года.
Совѣтникъ, (. . . . . .).

N. D. 7506. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Плоцкое Губернское Правленіе, симъ вызываетъ самовольно отлучившагося въ 1864 г. изъ мѣста постоянной осѣдлости за границу еврея уѣзднаго гор. Млавы, Мордку-Маркуса (2 именъ) Мигнушева, имѣющаго около 42 лѣтъ отъ роду, съ женою Сурою 39 л., и малолѣтними сыновьями Мошекомъ, Маеромъ-Давидомъ и Сухаромъ-Израелемъ, съ тѣмъ чтобы они не далѣе шести недѣль со времени припечатанія настоящаго объявленія явились на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ. Въ случаѣ неявки помянутыхъ бѣглецевъ въ означенный срокъ, поступлено съ ними будетъ согласно 340 и 341 ст. улож. о наказ. уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 13 дня 1871 года.
Совѣтникъ, (. . . . . .).

N. D. 7507. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. Плоцкое Губернское Правленіе, симъ вызываетъ самовольно отлучившагося изъ мѣста постоянной осѣдлости за границу еврея уѣзднаго города Серпеца, Берка Хартброта (37 л.) съ женою Фалою-Искою Хартбротъ (36 л.) и сыномъ Шаю Хартбротъ 18 лѣтъ отъ роду, съ тѣмъ, чтобы она не далѣе шести недѣль со времени припечатанія настоящаго объявленія явились на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ. Въ случаѣ неявки помянутыхъ бѣглецевъ въ означенный срокъ, поступлено съ ними будетъ согласно 340 и 341 ст. улож. о наказ. уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 13 дня 1871 года.
Совѣтникъ, (. . . . . .)

N. D. 7448. Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.

Симъ увѣдомляетъ, что Александръ Козловскій, постоянный житель дер. Заблоцъ Константиновскаго уѣзда, Сѣдлецкой Губерніи, окончательнымъ приговоромъ Уголовнаго Суда въ Люблинѣ, за нарушеніе врачебныхъ уставъ подвергнутъ денежному штрафу въ размѣрѣ 10 р. с. и двухъ лѣтнему полицейскому надзору.

Г. Бѣла, 2 (14) Ноября 1871 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колдрасинскій.

*

Podaje się do wiadomości że Aleksander Kozłowski mieszkaniec wsi Zabłoć w Konstantynowskim powiecie Siedleckiej Guberaji położonej, za niedozwolone i błędne leczenie prawomocnemi wyrokami z art. 576 K. K. G. i P. skazany został na karę pieniężną rs. 10 i oddanie pod ścisły dozór policyjny przez lat dwa.

Biela d. 2 (14) Listopada 1871 r.
Sędzia Prezydujące, Kołdrasiński.

N. D. 7449. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Симъ увѣдомляетъ, что здѣшній Судъ окончательнымъ приговоромъ своимъ отъ 9 (21) Сентября м. г. Лаю Нувенштернъ, жительку посада Сарнаки, въ Константиновскомъ уѣздѣ, Сѣдлецкой Губерніи, за нарушеніе врачебныхъ уставъ подвергнулъ денежному штрафу въ размѣрѣ десяти руб. сер и отдачѣ полицейскому надзору на два года.

Г. Бѣла, 6 (18) Ноября 1871 года.
Предсѣдательствующій Судья;
Колдрасинскій.

*

Podaje do powszechnej wiadomości, że Sąd tutejszy prawomocnem wyrokiem swoim z dnia 9 (21) Września 1870 r. Laję Nawenszteru w osadzie Sarnaki Powiecie Konstantynowskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałą, za niedozwolone i błędne leczenie, skazał na karę pieniężną rs. 10 z oddaniem skazanej pod ścisły dozór policji miejscowej przez lat dwa.

Biela d. 6 (18) Listopada 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Kołdrasiński.

N. D. 7447. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Симъ увѣдомляетъ, что окончательнымъ приговоромъ Апелляціоннаго Суда отъ 23 Января (4 Февраля) с. г. Юстынъ Муравскій изъ д. Корчева Константиновскаго уѣзда Сѣдлецкой Губерніи, за нарушеніе врачебныхъ уставъ, подвергнутъ денежному штрафу въ количествѣ 10 руб. сер.

Г. Бѣла, 2 (14) Ноября 1871 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Колдрасинскій.

*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż Justyn Morawski mieszkaniec wsi Korczewa w Konstantynowskim Powiecie Siedleckiej Gubernji położonej, prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 23 Stycznia (4 Lutego) r. b., za niedozwolone i błędne leczenie z art. 576 K. K. G. i P. skazany został na karę pieniężną rs. 10.

Biela d. 2 (14) Listopada 1871 r.
Sędzia Prezydujący, Kołdrasiński.

N. D. 7492. Syndyk tymczasowy Massy Upadłości Mordki Edelszajn

W zastosowaniu się do art. 502 K H. wzywa wszystkich wierzycieli aby w ciągu dni czterdziestu bądź osobiście, bądź też przez pełnomocników oświadczyli z jakiego tytułu i co do jakiej sumy są wierzycielami upadłego Mordki Edelszajna, niemniej tytuły swych wierzytelności na ręce syndyka lub w kancelarji Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 na ręce W. Andrychiewicza Pisarza za pokwitowaniem złożyli.

Warszawa d. 17 (29) Listopada 1871 r.
Nikodem Rozenblum, Obrońca Sądowy.
Nr. 739a. w Warszawie.
Stanisław Altdorfer.

N. D. 7493. Sędzia Komisarz masy Upadłości Monacha Joska dwóch imion Gelbfisz.

Wzywa wierzycieli tejże massy ażeby się w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie $7\frac{1}{2}$ z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 546 odbywającego osobiście lub przez pełnomocników niezawodnie stawili, celem podania potrójnej listy Kandydatów na syndyków tymczasowych, nadmieniając się że niestawający poczytani zostaną za podzielających zdanie stawających.

Warszawa d. 17 (29) Listopada 1871 r.
K. Lentz.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7504. *Варшавская Губернская Почтовая Контора.*

Назначивъ на 1 (13) Декабря с. г. въ 12 часовъ дня, торги на поставку каменнаго угля, самаго лучшаго качества, для отопленія помѣщеній въ почтовыхъ казенныхъ домахъ № 421 и 1337 въ теченіи одного года, съ 1 (13) Января 1872 г., по 1 (13) Января 1873 года, въ количествѣ примѣрно 120 четвертей, приглашаютъ желающихъ взять на себя поставку эту прибыть къ выше означенному сроку въ канцелярію Экзекутора Варшавской Губернской Почтовой Конторы въ почтовомъ домѣ № 421.

Объявленія на участіе въ торгахъ должны быть писаны по прилагаемой при семъ формѣ на гербовой бумагѣ 30 копеечнаго достоинства.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, знакомиться съ предварительными условіями для торговъ въ канцеляріи Экзекутора отъ 10 часовъ утра до 2 часовъ по полудни.

Г. Варшава, 15 Ноября 1871 года.
Управляющій, (. . . . . .).

Форма объявленія къ торгамъ: на гербовой бумагѣ 30 копеечнаго достоинства.

Въ Варшавскую Губернскую Почтовую Контору.

отъ такого то

На основаніи вызововъ на поставку каменнаго угля для отопленія, помѣщеній въ почтовыхъ казенныхъ домахъ въ Варшавѣ № 421 и 1337, имѣю честь объявить, что я согласенъ принять на себя поставку означеннаго угля, самаго лучшаго качества, въ теченіи одного года, т. е. съ 1 (13) Января 1872 г., по 1 (13) Января 1873 г. около 120 четвертей, считая по . . . . .

. . . . . . за одну четверть.

Въ обезпеченіе представляю при семъ узаконенный залогъ (здѣсь писать, сколько залога и какими деньгами или процентными бумагами), который, если за мною не состоится торгъ, покорнѣйше прошу (здѣсь писать кому отдать залогъ или подъ какимъ адресомъ, или что будетъ принятъ лично).

Обыкновенное жительство имѣю (здѣсь писать обыкновенное мѣсто пребыванія).

Подпись: званія имени и фамиліи, мѣсто, гдѣ писано, число, мѣсяцъ и годъ.

N. D. 7508. Rząd Gubernjalny Kielecki.

Podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku ogłoszonej na dzień 22 Października (3 Listopada) r. b. powtórnej licytacji na dostawę w ciągu lat dwóch poczynając od d. 1 (13) Stycznia 1872 do 1 (13) Stycznia 1874 r. drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, biur i zakładów wojennych w Gubernji Kieleckiej, odbędzie się z mocy upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych w dniu 1 (13) Grudnia 1871 r. w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego Kieleckiego, trzecia licytacja in minus porządkiem przepisami wskazanych przez opieczętowane deklaracje na dostawę tychże materjałów od następujących cen, a mianowicie:

Za półkubiczny sążeń drzewa rs. 3 k. $29\frac{1}{2}$.
Za funt świec łojowych kop. 18.
Za funt oleju kop. 11.
Za pud słomy kop. 24.

Mający chęć podjęcia się tej entreprzy, winien w dniu do licytacji naznaczonym nadesłać na ręce Gubernatora Kieleckiego deklaracje opieczętowaną napisaną podług wzoru zamieszczonego w Dziennikach Warszawskich (w numerach 200, 204 i 211 polskiego, i numerach 200, 205 i 210 ruskiego), oraz w numerach 36, 37 i 38 Dziennika Gubernjalnego Kieleckiego z wyraż. niem w takowej liczbami i literami cen za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Kielce dnia 15 Listopada 1871 roku.
Radca, (. . . . . .).

N. D. 7176. *Варшавская Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что въ торговомъ присутствіи сей Палаты 30 Ноября (12 Декабря) сего года, въ 12 часовъ дня, произведены будутъ на точномъ основаніи правилъ Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюля сего 1871 года, о продажѣ податковыхъ имуществъ, изустные торги, на продажу покармелитской недвижимости въ г. Варшавѣ на улицѣ Лешно подъ № 671 *D.* расположенной, отъ суммы 12,375 руб.

Явившіеся къ торгамъ конкуренты, обязаны представить торговому присутствію въ видѣ залога 1,238 руб., наличными деньгами, или квитанцію на внесеніе такой суммы въ Губернское Казначейство.

Нежелающіе участвовать въ изустныхъ торгахъ, могутъ прислать въ Палату, въ день назначенный для торговъ, до начатія таковыхъ запечатанныя объявленія написаны по формѣ указанной въ § 1909 тома X части I Свода Законовъ (изданіе 1857 г.) съ приложеніемъ требуемаго залога или квитанціи на внесеніе таковаго въ Казначейство.

О прочихъ условіяхъ можно освѣдомиться ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, въ присутственное время.

Г. Варшава, Ноября 3 дня 1871 года.
2—3 Помощникъ Управляющаго, (. . . . .)

N. D. 6802. Sąd Kryminalny w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 1 (13) Grudnia 1871 r., o godzinie 11-ej rano, odbędzie się w biurze Prezesa Sądu Kryminalnego w Warszawie licytacja in minus, od cen za practium fisci ustanowionych, przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w ciągu roku 1872 to jest od dnia 1 (13) Stycznia tegoż roku, po też datę 1873 roku dla Sądu Kryminalnego w Warszawie i Sądów Policji Poprawczej Wydziałów I, i II. w Warszawie, następujących przedmiotów w ilościach przypuszczalnie obliczonych.

I. Drzewa sosnowego opałowego, z porznięciem, połupaniem i złożeniem na miejscu sążni kubicznych mniej więcej 120, za sążeń po rs. 12 kop. 75.

II. Świec a) Stearynowych pudów 22, za pud po rs. 11 kop. 20.

b) Świec łojowych pudów 10, za pud po rsr. 7 kop. 40.

III. a) Papieru konceptowego ryz 265, za ryzę rs. 1 k. 35.

b) Papieru białego pół welinowego ryz 55, za ryzę rs. 2 k. 70.

c) Papieru listowego in 4-to krajowego liber 12, za librę kop. 50.

d) Papieru aktowego zwyczajnego ryz 70, za ryzę rs. 5.

e) Papieru rejestrowego ryz 20, za ryzę rsr. 5 kop. 40.

f) Papieru pakowego ryz 18, za ryzę rs. 5.

g) Etykiet do obwolut zwyczajnych białych sztuk 3,000, za sztukę $\frac{1}{2}$ kop.

h) Etykiet do obwolut kolorowych sztuk 1,000, za sztukę $1\frac{1}{2}$ kop.

i) Kopert in 8-vo z papieru żółtego sztuk 4800, za sto kop. 60.

k) Kopert in folio z papieru czerpanego sztuk 3400, za sto rs. 1 k. 50.

l) Piór zwyczajnych gęsich paczek 980, za paczkę kop. 10.

ł) Piór stalowych pudełek 10, za pudełko kop. 75.

m) Ołówków czarnych tuzinów 34, za tuzin kop. 60.

n) Ołówków kolorowych tuzinów 25, za tuzin rs. 1 kop. 50.

o) Opłatków zwyczajnych kop. 30, za kopę 25 kop.

p) Laku zwyczajnego Nr. 2 funtów 84, za funt kop. 50.

q) Nici szarych motków 310, za motek kop. 20.

r) Szpagatu funtów 92, za funt k. $37\frac{1}{2}$.

s) Sznurka jedwabnego kolorowego motków 40, za motek 15 kop.

t) Atramentu czarnego butelek 296, za butelkę 30 kop.

u) Igieł papierków 54, za papierek kop. 20.

w) Płótna pakowego łokci 350, za łokieć kop. $7\frac{1}{2}$.

x) Kalendarzy ściennych sztuk 40, za sztukę k. $22\frac{1}{2}$.

y) Szczotek do zamiatania podłóg sztuk 8, za sztukę rs. 1.

z) Szczotek ręcznych sztuk 8, za sztukę kop. 50.

ż) Ścierek sztuk 22, za sztukę k. 30.

aa) Zapałek paczek tuzinów 12, za tuzin kop. 15.

bb) Piasku wiślanego fur 12, za furę k. 60.

cc) Wydrukowanie blankietów ryz 200, za ryzę kop. 60.

dd) Wydrukowanie obwolut ryz 70, za ryzę kop. 70.

ee) Wydrukowanie tabel z linjami poprzecznemi ryz 17, za ryzę rs. 3.

ff) Oprawa książek i kontrol za rs. 75.

Ilość vadium na dotrzymanie licytacji ustanowiona jest:

a) Do dostawy drzewa rs. 85.

b) Do dostawy świec rs. 30.

c) Do dostawy wszystkich przedmiotów ad III, wyszczególnionych rs. 40.

Vadja te wniesione być winny w gotowiźnie, w listach zastawnych, albo też w innych papierach publicznych na kaucje, według obowiązujących przepisów przyjmowanych do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej i kwit Kasy dołączony być winien do deklaracji.

Deklaracje te składane być mają do d. 1 (13) Grudnia 1871 r. do godziny 11-ej rano w biurze Prezesa Sądu Kryminalnego w Warszawie na ręce Prezesa tegoż Sądu, później zaś złożone nie będą przyjmowane.

Licytacja na dostawę przedmiotów ad I, II, i III, w ogłoszeniu tem wyszczególnionych, odbywać się będzie względem każdej kategorji oddzielnie i co do każdej oddzielne deklaracje składane być mają.

Do licytacji dopuszczone będą tylko osoby, które udowodnią złożonym konsensem przez Władzę udzielonym, iż zajmować się im wolno handlem, przemysłem, lub dostawą przedmiotu, którego dostawy podjąć się pragną.

Utrzymujący się przy licytacji poniesć będzie obowiązany koszta ogłoszeń licytacji, jakie z rozkładu nań przypadną, oraz koszta papieru stemplowego na spisanie kontraktu.

Warunki uskutecznić się mających dostaw, przejrzane być mogą codziennie w godzinach biurowych u Podpisarza Sądu Kryminalnego dyrygującego Kancelarją.

Warszawa d. 13 (25) Października 1871 r.
Prezes, Bielski.
Podpisarz, Rębalski.

N. D. 7332. Варшавское Губернское Правленіе.

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 16 Декабря сего года въ 12 часовъ утра, будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги, на отдачу въ оптовый подрядъ постройки новой скотобойни въ г. Нешавѣ.

По смѣтѣ исчислено 4,778 р $92\frac{1}{2}$ к., къ торгамъ надлежитъ представить залогъ въ 480 руб.; кондиціи и смѣта, могутъ быть разсматриваемы контрагентами въ Административномъ Отдѣленіи Варшавскаго Губернскаго Правленія во всякое время.

Образецъ объявленія
(на бумагѣ семидесяти копеечнаго достоинства).

Вслѣдствіе вызова Варшавскаго Губернскаго Правленія, житель (тутъ обяснить мѣсто жительства, а если въ Варшавѣ, то улицу и N. дома), симъ объявляю, что постройку новой скотобойни въ г. Нешавѣ, принимаю на себя въ подрядъ за (столько то прописью, безъ поправокъ и починокъ), согласно условіямъ уже мною разсмотрѣннымъ и подписаннымъ.

Въ обезпеченіе сего, представляю въ залогъ (столько то руб., то есть билетъ въ суммѣ 000 руб. прописью), или же квитанцію такого то казначейства въ принятіи въ депозитъ (столько то).

Въ удостовѣреніе чего, настоящее объявленіе собственноручно подписываю (написать четко имя и фамилію, мѣсто откуда писано, число, мѣсяцъ и годъ).

Г. Варшава, 9 Ноября 1871 года.
Совѣтникъ, Карпинскій.

N. D. 7503. *Вержболовская Таможня.*

Объявляетъ, что съ 29 Ноября сего года 12 часовъ дня будетъ производиться ежедневно продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ по оцѣнкѣ: шерстяныхъ до 500 руб., бумажныхъ до 1,000 руб., шкуръ морскихъ бобровъ на 100 руб., хлѣбнаго спирта до 150 руб., полотна льнянаго, платковъ льняныхъ и батистовыхъ, пледовъ, покрывалъ для зонтиковъ и разныхъ мелкихъ готовыхъ сшитыхъ вещей до 12,000, а всего по оцѣнкѣ на 13,400 руб., желающіе покупать эти товары приглашаются въ сію Таможню въ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, 13 Ноября 1871 г.
Членъ, (. . . . . .).

N. D. 7320. *Начальникъ Сохачевскаго Уѣзда.*

На основаніи журнальнаго постановленія Варшавскаго Губернскаго Правленія состоявшагося 21 Октября 1871 г. за N. 6975 объявляется что 3-го Декабря с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи изустные торги съ пониженіемъ (in minus) на отдачу въ подрядъ устройства 3-хъ мостовъ на Тарчино-Новогеоргіевскомъ трактѣ съ суммы 656 руб. 31 коп. прописью шестьсотъ пятьдесятъ шесть рублей тридцать одна коп. серебромъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ въ 66 руб. а равно свидѣтельство на право вступанія въ подряды опредѣленное положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Условія къ подряду будутъ предъявлены желающимъ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ часы службы въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Сохачевъ Ноября 5 дня 1871 года.
Начальникъ Уѣзда,
Маіоръ, (. . . . . .)

N. D. 7331. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

Вслѣдствіе предписанія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 31 Октября (12 Ноября) сего года за N. 10,426 объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что 16 (28) Декабря 1871 года съ 3 до 5 часовъ по полудни въ Управленіи Люблинскаго Городоваго Магистрата будутъ производиться публичные аукціонные (in plus) торги на арендное содержаніе мясныхъ рядовъ принадлежащихъ здѣшнему Еврейскому Обществу на 1872/4 годы, съ 1 (13) Января 1872 по 31 Декабря (12 Января) 1873/4 г. начиная съ предложенной Бекерманомъ годичной цѣны 920 рублей посредствомъ запечатанныхъ заявленій.

Представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ Казначействъ или Городской Кассѣ залогъ равняющійся $\frac{1}{10}$ части годичной суммы именно 92 рублей, и полученную съ тѣмъ квитанцію приложить къ заявленію або наличныя деньги и будутъ принимаемы въ залогъ во время торговъ.

Торговыя кондиціи могутъ быть разсмотрѣны въ Управленіи Магистрата ежедневно во время служебныхъ занятій, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней. Заявленія должны быть вручаемы до открытія торговъ Президенту Города на русскомъ языкѣ безъ всякихъ ошибокъ четко съ обозначеніемъ прописью предлагаемой суммы по ниже изложенной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 7 (19) Ноября 1871 года за N. 9,760, симъ заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе мясныя ряды принадлежащіе Люблинскому Еврейскому Обществу на 1872/4 годы, за годичную сумму прописью (написать сумму буквами) подчиняя себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ. Кассовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 92 руб. прилагаю съ тѣмъ что въ случаѣ отказа отъ торговъ положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки въ N. N. на мой счетъ по почтѣ).

Постоянное мое жительство въ (написать мѣсто жительства) мѣсяца дня 1871 года (подписать имя и фамилію).

Люблинъ 7 (19) Ноября 1871 года.
Президентъ Города, (. . . . . .)

N. D. 7487. Komisarz Kasy Miejskiej 2-go Uczastku.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble i inne sprzęty gospodarskie w dniu 2 (14) Grudnia 1871 roku o godzinie 11 z rana w domu pod Nr. 2285 przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1871 r.
Dobronoki.

N. D. 7488. *Komisarz Kasy Miejskiej II Uczastku.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble i inne sprzęty gospodarskie w dniu 2 (14) Grudnia 1871 r. o godzinie 11 z rana w domu pod Nr. 2232 przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1871 r.
Dobronoki.

N. D. 7486. *Komisarz Kasy Miejskiej II Uczastku.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble i inne sprzęty gospodarskie, w d. 3 (15) Grudnia 1871 roku o godzinie 11 z rana w domu Nr. 1779, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 15 (27) Listopada 1871 r.
Dobronoki.

N. D. 7494. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Kalhornjubilera w Warszawie pod Nr. 526 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Makowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 483 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,000 zprocentem $5^0/_0$ od dnia 1 Kwietnia n. s. 1871 roku i kosztów od Józefy z Kauffmanów Kieneckiej po Józefie Kieneckim pozostałej wdowy, pod Nr. 251B. zamieszkałej i Lucyny Adamczyk panny doletniej pod Nr. 1066k. zamieszkałej obywatelek, właścicielek nieruchomości w Pradze przy Warszawie pod Nr. 251*B.* położonej, protokółem Kazimierza Brochockiego Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 1 (13) Października 1871 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 251*B*, hypotecznym przy ulicy Moskiewskiej, w urzędzie Policyjnym Cyrkułu Pragskiego, gminie tegoż cyrkułu, parafji Najświętszej Marji Panny Loretańskiej; jurisdykcji Sądu Pokoju wydziału Pragskiego, na gruncie emfiteutycznym położona, prawem własności do egzekwowanych dłużniczek Józefy z Kaufmanów po Józefie Kieneckim pozostałej wdowy, oraz Lucyny Adamczyk panny doletniej należąca, i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych $3558\frac{3}{4}$ obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Parkan z desek, w którym znajduje się brama wjezdna i furtka.
2. Domek mały z drzewa, gontami kryty, z kominem murowanym.
3. Smietnik z bali.
4. Kloaka z drzewa deskami kryta.
5. Komurki z drzewa pod daszkiem z desek.
6. Gołębnik z desek (stanowić mający własność lokatora Pelczyka).
7. Oficyna parterowa z drzewa, gontami kryta, z kominem murowanym.
8. Komórki z drzewa pod daszkiem z desek.
9. Oficyna z drzewa, z piwnicami o parterze i piętrze, blachą kryta dwa kominy murowane mająca.
10. Sztachetki z łat rzniętych a za nimi mały ogródek kwiatowy.
11. Oficyna na podmurowaniu z drzewa o parterze i piętrze, blachą kryta, z dwoma kominami murowanemi.
12. Dół do wapna, balami przykryty.
13. Komórki z drzewa i wozownia gontami kryte.
14. Komórka z desek deskami kryta.
15. Daszek z gont na schowanie.
16. Studnia drzewem ocembrowana, z żurawiem i kubłem.
17. Podwórze niebrukowane, tylko rynsztoki polnym kamieniem wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 19 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wynienionych.

Dochód z nieruchomości powyższej jest około rsr. 726 rocznie, który przez Komisarza miejskiego 1-o uczastka z rozporządzenia Magistratu miasta Warszawy daty 31 Lipca (12 Sierpnia) 1871 r. Nr. 19,803, 7,617 na satysfakcję zaległych podatków po koniec roku 1870 zajętym i zaaresztowanym został; nadto na satysfakcję resztującej sumy rsr. 200 procentu i kosztów nieruchomość powyższa przez Markowskiego Komornika d. 17 (29) Sierpnia 1871 r. na żądanie Konstantego Grzybowskiego w imieniu własnem i jako nabywcy praw Raszowskiego, Rybińskiego i Sachnowskiego na trzyletnie wydzierżawienie od dnia 1 Stycznia 1872 r. zajętą została.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Makowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 483 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Aleksandra Styczyńskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie; pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 16 (28) Października 1871 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 8 (20) Października 1871 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejcu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1871/2 roku.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Makowski Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Paźdz. (12 Listop.) 1871 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy, w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Paźdz. (3 Listop.) 1871 r.
R. Linowski.

N. D. 7495. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Kazimierza Podziemskiego, Jeometry przy Pałacie Skarbowej w Kaliszu, w mieście Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Rutkowskiego, Patrona Trybunału tutejszego, w mieście Płocku zamieszkałego, obrane mającego, z mocy aktu przed Rejentem Cybulskim w Prasnyszu, dnia 16 (28) Stycznia 1860 r. zeznanego, w poszukiwaniu sumy rs. 375 z procentem od Emilji Joanny dwóch imion i Ludwika małżonków Błaszkiewiczów, właścicieli nieruchomości w mieście Prasnyszu pod Nr. 212 położonej, aktem Komornika przy Trybunale tutejszym Józefa Lubinkowskiego, dnia 11 (23) Stycznia 1871 r. rozpoczętym, a dnia 13 (25) Stycznia tegoż roku ukończonym; zajętą została na przymusową sprzedaż

NIERUCHOMOŚĆ MIEJSKA,

Nr. 212 przy ulicy Warszawskiej i Błonie narożnie w mieście Prasnyszu, gminie miasta Prasnysz, w Powiecie Prasnyszskim, w Okręgu Sądu Pokoju w Prasnyszu położona, hypotecznie na imię Emilji Joanny dwóch imion Błaszkiewicz uregulowana, a w posiadaniu tejże i jej męża Ludwika Błaszkiewicza zostająca, graniczy ona na wschód z ulicą Tylną zwaną, na południe z ulicą Błonie, na zachód z ulicą Warszawską, a na północ z nieruchomością czyli placem Tauby Bania. Składa się: a) z domu głównego, z cegły palonej na wapno murowanego, o parterze, z poddaszami, przy ścianie którego stoi altana na sześciu słupach drewnianych, deskami krytych, sztachetami drewnianemi osłoniona, przy której znajduje się przystawka z drewna szachulcu w słupy, deskami pokryta, z piwnicą murowaną; b) w podwórzu znajdują się zabudowania: wozarka, kloaka, chlewy, stajnia i wozownia, wszystkie drewniane. Powyższe nieruchomości, jako też ogród przy domu będący, zajęty jest na kwaterunek wojskowy i zajmuje takowe Major Michał Rzadkowski Magazynier, za opłatą rocznie z kasy miasta Prasnysza rsr. 108 i dopłatą przez tegoż Majora rs. 43; c) w drugiem podwórzu, zabudowania na jednym i ciągłym placu będące: oficyna o parterze i jednem piętrze; parter z drzewa, a piętro z drzewa krzyżulcu, cegłą paloną zamurowanego, w której mieszkają: Wojciech Górniak, płacąc komornego rocznie rs. 35, Antoni Chełmiński płacący rocznie rsr. 20, Ludwik Jaszczold kowal, który płaci wyrobem roboty kowalskiej rs. 15, Jan Baranowski, płacący rocznie rs. 15, Michał Proszek płacący rs. 18, August Burkart płacący rocznie rs 8, Jan Smoleński płacący rs 15.

Do oficyny tej należą zabudowania: chlewy o sześciu i o dwóch przegrodach, z drzewa zbudowane.

Od strony ulicy Błonie znajduje się parkan w słupy z desek postawiony.

Place, na których opisane budowle znajdują się: ogródek i dwa podwórza, na gruncie dziedzicznym, składają jeden kawałek ziemi i obejmują powierzchni:

1. Podwórze przy domu głównym z trotuarem przed domem łokci kw. 620.
2. Podwórze przy oficynie, w gruncie klasy II. łokci kw. 400.
3. Place pod zabudowaniami wyżej opisanemi, łokci kwadr. 250.
4. Ogródek mały od strony Warszawskiej, parkanem w słupy z desek ogrodzony, w którym jest drzewek owocowych 12, w gruncie klasy II, obejmuje łokci kwadratowych 520, czyli w ogóle rozległość wynosi około łokci kwadr. 1790.

Podatków opłaca się rocznie rs. 33 k. $68\frac{1}{2}$.

Akt zajęcia tej nieruchomości doręczony został Pisarzowi Sądu Pokoju w Prasnyszu Arturowi Billewicz i Konstantemu Sokolis, Burmistrzowi miasta Prasnysza, w Prasnyszu, jednego dnia 9 (21) Marca 1871 r., pierwszemu do rąk własnych, a drugiemu na ręce Sekretarza Magistratu, Franciszka Chyczewskiego i wpisany został do akt hypotecznych nieruchomości w mieście Prasnyszu pod Nr. 212 położonej, w Sądzie Pokoju w Prasnyszu znajdujących się, dnia 19 (31) Lipca 1871 roku, zaś do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Płocku dnia dzisiejszego.

Bliższe szczegóły opisu zajętej nieruchomości akt zajęcia powyż wymieniony obejmuje.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych, odbędzie się na audyencji Trybunału Cywilnego w Płocku, w dniu 9 (21) Października 1871 r., które to warunki przejrzane być mogą tak w Kancelarji Pisarza Trybunału, jak i w Kancelarji Władysława Rutkowskiego, Patrona Trybunału tutejszego, w mieście Płocku zamieszkałego, który popieraniem tej sprzedaży zatrudnia się.

Sprzedaż odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału.

Płock d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1871 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1871 r.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości oznaczony został na dzień 7 (19) Stycznia 1872 r. godzinę 10 tą z rana, w którym licytacja rozpocznie się na audjencji Trybunału tutejszego od sumy rs. 750.

Płock dnia 6 (18) Listopada 1871 roku.
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

N. D. 7498.

Podpisany Obrońca przy Senacie w Warszawie pod L 471*f* zamieszkały jako Obrońca Aleksandra Bejn wiadomo czyni i ogłasza że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 13 (25) Maja 1871 r. między Aleksandrem Bejn, Obywatelem Ziemskim we wsi Sierżnia w obrębie i jurisdykcji Sądu Pokoju w Brzezinie zamieszkałym z jednej a współsukcessorami po n. Helenie z Libasów Bejn jako to: Jakóbem Bejn ajentem pod L 1779, Anną z Bejnów Ludwika Hirschfeld Bankiera żoną w assystencji i za upoważnieniem męża działającą, czyli obojgiem małżonkami Hirschfeld pod L 471 w Warszawie zamieszkałymi, przez Patrona Trybunału Szwarcenberga stawiającymi z drugiej, tudzież Aleksandrem Marjanem 2-ch imion Wejnberg Doktorem Filozofji jako opiekunem szczególnym ad hoc nieletnich Stanisława, Melanii, Bolesława i Róży Hirschfeldów w małżeństwie z n. Różą v Rozalją z Bejnów i Ludwika Hirschfeld spłodzonych dzieci, na rzecz tychże działającym pod L 1606 tudzież Lipmanem Bejn jako przydanym opiekunem tychże nieletnich działającym pod L. 1807 w Warszawie zamieszkałymi przez Edwarda Leo Obrońcę przy Senacie stawającymi z trzeciej strony zapadłym, nakazał dział nieruchomości w Warszawie pod L 1779 położonej do współdzielących się Sukcessorów po n. Helenie z Libasów Bejn należącej i do udzielenia opinii czyli dogodnie nieruchomość w naturze może być podzieloną, a w przeciwnym razie do jej oszacowania biegłych w osobach Edwarda Kaplińskiego, Władysława Wyczałkowskiego i Jana Bogdańskiego mianował. Ciż biegli przekonawszy się że nieruchomość podzielić się w naturze nie da, przystąpili do oszacowania i wartość nieruchomości ustanowili na rs. 38,852 kop. 34. Taxa biegłych przy protokóle z dnia 7 (19) Czerwca 1871 r. w Kancellarji Pisarza Trybunału złożona, wyrokiem Trybunału z d. 24 Czerwca (6 Lipca) 1871 r. zatwierdzoną została.

Nieruchomość Nr. 1779 położona jest przy rogu ulic S-to Jerskiej i Wołowej, i takową składają:

1. Dom frontowy mieszkalny masiv murowany o parterze i dwóch piętrach, blachą cynkową pokryty, długi łokci 52 - 61 i 54 szeroki łokci 22, wysoki łokci 22.
2. Oficyna mieszkalna murowana o parterze i jednem piętrze pod blachą cynkową.
3. Kloaki drewniane pod blachą żelazną.
4. Komórki częścią murowane pod blachą.
5. Pompa.
6. Gruntu pod zabudowaniami i podwórzem łok. kwadratowych 2950; sprzedaż odbędzie się w Wydziale III Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W. Karnickim Sędzią delegowanym. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 38,852 kop. 34 jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Przygotowawcze przysądzenie odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549 urzędującym w Wydziale III dnia 8 (20) Października 1871 roku o godzinie drugiej z południa przed delegowanym Sędzią W. Karnickim.

Warszawa d. 31 Sierpnia (12 Wrześ.) 1871 r.
Andrzej Wolff O. p. S.

Następnie po odbyciu w powyższym terminie przygotowawczego przysądzenia, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 29 Października (10 Listopada) r. b. był wyznaczony, a gdy takowy do skutku nie przyszedł, przeto nowy termin do stanowczej sprzedaży nieruchomości Nr. 1779 rezolucją W. Sędziego delegowanego na dzień 10 (22) Grudnia r. b. 1870 godzinę pierwszą i pół z południa wyznaczony został, w którym to terminie sprzedaż powyższej nieruchomości w Wydziale III Trybunału Cywilnego w Warszawie pod L. 549 przed W. Karnickim Sędzią Trybunału Delegowanym odbędzie się.

Andrzej Wolff.

N. D. 7489.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 686B zamieszkały zawiadamia i ogłasza, że na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1865 r. i 15 (27) Listopada 1867 r., sprzedaną zostanie przez publiczną działową licytację

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 3023 położona, należąca do współwłasności:

1. Michla Gutstadt pod Nr. 3023 w Warszawie.
2. Ruchli Blazer, pod Nr. 3023 w Warszawie.
3. Zajnwla i Liby Gutstadtów nieletnich, których opiekunką główną jest Ita Zarycha Kertner żona, pod Nr. 1654b., zaś przydanym opiekunem Wolf Wendlaud, pod Nr. 3022 w Warszawie.
4. Benjamina Gutstadt, pod Nr 1822a. w Warszawie.
5. Chaima Kestenbauma, pod Nr. 1135 w Warszawie.
6. Jankla Kastenbauma pod Nr. 3007 w Warszawie.
7. Itti Rafała Recheusman żony w mieście Górze Kalwarji zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Arona Gampel pod Nr. 1475 w Warszawie obrane mającej.

Nieruchomość ta składa się:

1. Z domu frontowego częścią murowanego, częścią z bali, częścią z muru pruskiego, o parterze z facjatką.
2. Z oficyny parterowej drewnianej.
3. Z kuczki drewnianej.
4. Ze składów z bali.
5. Z drwalni drewnianej.
6. Z chlewka drewnianego.
7. Z chlewka drugiego również z bali.
8. Z kloaki drewnianej.
9. Smietnika.
10. Altany z łat.
11. Oparkanienia.
12. Z placu pod temi zabudowaniami łokci kwadr. 4,633.
13. Z placu sąsiedniego również frontem od ulicy Czeraiakowskiej oparkanionego łok. 3,570.
14. Z łąki od strony Wisły dotykającej do tej posesji zawierającej prętów kw. nowopolskich około 567.

Termin do przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości oznaczony został na d. 20 Maja (1 Czerwca) 1871 r. godzinę 10 z rana i odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed W. Józefem Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć rs. 500.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,396 kop. 12

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży mogą być przejrzane w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II i u podpisanego Adwokata którego zamieszkanie wyżej jest podane.

Mieczysław Wyrzykowski

Po odbyciu w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1871 r. przygotowawczego przysądzenia. W. Józef Brzeziński Sędzia delegowany termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 11 (23) Czerwca r. b. 1871 r. godzinę 2 z południa wyznaczył. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed tymże W. Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć rs. 500

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,396 kop. 12.

Mieczysław Wyrzykowski.

Gdy ten termin dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1871 r. taksę nieruchomości Nr 3023 w Warszawie o 1/3 część obniżył, a następnie nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczonym został, który się odbędzie w d. 2 (14) Września 1871 r. o godzinie 5 z południa w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału II w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed W. Józefem Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć rs. 500

Licytacja roopocznie się od sumy rsr. 1,597 kop. 42.

Mieczysław Wyrzykowski.

Gdy i ten termin dla braku licytantów spełzł bezskutecznie, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 13 (25) Września 1871 r. taksę nieruchomości Nr 3023 w Warszawie, jeszcze o 1/3 część obniżył, a następnie nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości wyznaczonym został, który się odbędzie w d. 15 (27) Października 1871 r. o godzinie 5 po południu, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału II w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej przed W. Józefem Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć rs. 500.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs 1,064 kop. 94⅔.

Mieczysław Wyrzykowski.

Gdy i ten termin nie przyszedł do skutku, wyznaczonym został termin nowy do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 3023 w Warszawie na d. 1 (13) Grudnia 1871 r. godzinę 4½ z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału II w Warszawie przy ulicy Długiej w domu pod liczbą 549 przed W. Józefem Brzezińskim Sędzią delegowanym.

Vadium potrzeba złożyć rs. 500.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,064 kop. 94⅔.

Mieczysław Wyrzykowski.

N. D. 7491.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w imieniu i na rzecz Franciszka Wojcickiego ze służby utrzymującego się w Warszawie pod N. 1370 zamieszkałego, czyniący, ogłasza niniejszem stosownie do art. 683 i 962 K. P. C.

że Trybunał Cywilny Gubernii Warszawskiej wyrokami w d. 15 (27) Kwietnia 1871 i 4 (16) Czerwca 1871 r. między tymże Wojcickim a

1. Aleksandrą z Jendów Ejchler, Roberta Ejchler małżonką w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającą pod Numerem 616.
2. Alfonsem Jende pod Nr 44.
3. Alfredem Jende pod Nr. 1283.
4. Antoniną Jende, panną pełnoletnią pod Nr. 1283.
5. Wiktorją z Jendów Lijewską, Ignacego Lijewskiego żoną, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącą pod Nr. 1251 wszystkiemi w Warszawie zamieszkałymi, jako współwłaścicielami nieruchomości Nr. 1283 w Warszawie położonej pod tymczasową egzekucją zapadłemi, sprzedaż w drodze działów nieruchomości wyżej wymienionej w Warszawie pod Nr 1283 położonej, postanowił i do kierowania tą sprzedażą Felicjana Lewandowskiego Asesora Trybunału wyznaczył.

Po odbyciu w dniu 10 (22) Listopada 1871 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 27 Grudnia (8 Stycznia) 1871/2 roku godzinę 10 rano oznaczony został.

Licytacja zacznie się od sumy rs 20,329 kop. ½, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Opisanie szczegółowe na sprzedaż wystawionej nieruchomości, oraz taksa takowej, przejrzane być mogą w Wydziale III Trybunału Cywilnego w Warszawie i u podpisanego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego.

Józef Kleczkowski, Obr. przy Senacie.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.

ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 7378. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ поденщика Людвика Творекъ, 50 лѣтъ отъ роду и жену его Маріанну, въ деревни Раковецъ, гминѣ Прушковъ проживавшихъ, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстнымъ, въ теченіи 30 дней считая со дня настоящаго объявленія явиться въ означенный Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ съ ними по законамъ.

г. Варшава, 6 (18) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

*

Zapozywa niniejszem wyrobnika Ludwika Tworek, lat 50 liczącego i żonę jego Marjannę, we wsi Rakowcu, gminie Pruszków zamieszkałych, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni 30-stu od daty niniejszego ogłoszenia stawili się w Sądzie tutejszym, w sprawie własnej, gdyż w przeciwnym razie podług prawa postąpionem z niemi będzie.

Warszawa dnia 6 (18) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, Moczydłowski.

N. D. 7379. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

28 Мая с. г. въ деревни Руда, гмины Млоцины, Варшавскаго уѣзда, найдено плавающемъ по водѣ мертвое тѣло женщины, имѣющей отъ роду около 40 лѣтъ, неизвѣстнаго происхожденія одѣтая въ юбку и кафтанъ. Имѣющіе свѣдѣнія о происхожденіи, имени и фамиліи этой женщины, благоволятъ увѣдомить въ теченіи 30 дней означенный Судъ.

Г. Варшава, 6 (18) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, Мочидловскій.

*

W dniu 16 (28) Maja r. b. we wsi Ruda, gminie Młociny Powiatu Warszawskiego, znaleziono pływającem po wodzie ciało nieżyjącej kobiety, około 40 lat wieku liczącej, niewiadomej z pochodzenia, ubrane w spódnicę i kaftan. Ktoby wiedział o pochodzeniu, nazwisku i imieniu owej kobiety, zechce uwiadomić o tem w ciągu dni 30 Sąd tutejszy.

Warszawa dnia 6 (18) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, Moczydłowski

N. D. 7446. *Судъ Исправительной Полиціи II Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ симъ Валентина Щавинскаго, въ послѣднее время въ деревни Козловице, гминѣ Жирардовъ проживавшаго и Матвѣя Кураковскаго, въ послѣднее время въ деревни и гминѣ Жирардовъ проживавшаго, теперь по мѣсто пребыванію неизвѣстныхъ, дабы въ продолженіе тридцати дней, считая со дня настоящей публикаціи по собственному дѣлу въ здѣшній Судъ прибыли, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ ними будетъ по закону.

Г. Варшава, 10 (22) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, по поруч. Бржезинскій.

*

Wzywa Walentego Szczawińskiego vel Czerwińskiego ostatnio we wsi Kozłowice, gminie Żyrardów i Macieja Kurakowskiego ostatnio we wsi i gminie Żyrardów zamieszkałych, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni trzydziestu od daty niniejszej publikacji w sprawie własnej w Sądzie tutejszym stawili się, w przeciwnym bowiem razie postąpionem z nimi będzie podług prawa.

Warszawa d. 10 (22) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w zast. Brzeziński.

N. D 7421. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ Суру Бравериманъ, 28 лѣтъ, еврейку, служанку, прежде въ Варшавѣ въ домѣ званомъ „Базаръ" за Желѣзною Брамою проживающую, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстную, дабы въ продолженіи 30 дней явилась въ здѣшнимъ Судѣ, или увѣдомила о мѣстѣ пребыванія, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нею будетъ по закону.

Г. Варшава, 9 (21) Ноября 1871 года

Предсѣдательствующій Судья, Колежскій Асесоръ, Жижневскій.

*

Wzywa Surę Brawerman, lat 28 żydówkę, służącę, poprzednio w Warszawie, w domu zwanym Bazar za Żelazną Bramą zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą aby się w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawiła, lub też nadesłała wiadomość o miejscu swego teraźniejszego pobytu, w przeciwnym bowiem razie postąpionem z nią będzie podług prawa.

Warszawa d. 9 (21) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 7422. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Антона Шиманскаго, католическаго вѣроисповѣданія, лѣтъ отъ роду 35, батрака, прежде проживающаго въ деревни Хрусцѣховѣ, гминѣ Бялобржеги, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту жительства, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ, или увѣдомилъ о своемъ мѣсто пребываній, въ противномъ случаѣ Судъ поступитъ по закону.

Г. Варшава, 6 (18) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судью, Надворный Совѣтникъ, по поруч. Бржезинскій.

*

Wzywa niniejszem Antoniego Szymańskiego katolika, lat 35, parobka, ostatnio zamieszkałego we wsi Chruściechowie gminie Białobrzegi, obecnie niewiadomego z pobytu, ażeby w przeciągu dni 30 stawił się w tutejszym Sądzie lub zawiadomił o miejscu teraźniejszego swego zamieszkania, w przeciwnym razie Sąd postąpi podług prawa.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w zast. Brzeziński.

N. D. 7443. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ депозитѣ здѣшняго Суда находятся разные вещи отъ подозрительной личности отобраны а именно: 16 золотыхъ колецъ, 2 золотыхъ булавокъ, двое золотыхъ часовъ, съ такими же цѣпочками, 12 золотыхъ запинокъ, двѣ бронзовыя цѣпочки, 6 хамскихъ шерстянныхъ шали, 13 носовыхъ платковъ съ разными цифрами и 10 дюжинъ не полныхъ костянныхъ пуговицъ нашитыхъ на бумагѣ. Вызываетъ по этому кажкаго, дабы съ доказательствами своей собственности прибылъ въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, въ противномъ случаѣ съ вещами по закону будетъ поступлено.

Г. Варшава, 6 (18) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Колежскій Асесоръ, Жижневскій.

*

W depozycie Sądu tutejszego znajdują się rozmaite rzeczy od osoby podejrzanej odebrane a mianowicie 16 złotych pierścionków, 2 złote szpilki, 6 damskich wełnianych szali 13 chustek do nosa z różnemi cyframi, 10 tuzinów guzików na papierze. Wzywa zatem prawego właściciela ażeby z dowodami własność usprawiedliwiającemi zgłosił się po odbiór w dniach 30, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa postąpiono będzie.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 7444. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Приглашаетъ Франциска Насальскаго, подмастера сапожническаго, прежде въ Варшавѣ подъ № 52 на Новомъ Свѣтѣ проживающаго нынѣ по мѣсто пребыванія неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи 30 дней считаясь со дня настоящаго объявленія въ здѣшнемъ Судѣ по его собственному дѣлу явился, въ противномъ же случаѣ, поступлено будетъ съ нимъ по закону.

Г. Варшава, 3 (15) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Колежскій Асесоръ, Жижневскій.

*

Zapozywa Franciszka Nosalskiego czeladnika szewckiego, poprzednio w Warszawie pod Nr. 52 na Nowym Swiecie zamieszkałego obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 licząc od daty tego ogłoszenia w sprawie własnej w Sądzie tutejszym stawił się, gdyż w przeciwnym razie postąpiono z nim będzie wedle prawa.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 7267. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Береля Скиртымовскаго жителя м. Юрберга, Ковенской Губерніи, нынѣ бѣжавшаго съ мѣста жительства, дабы для выслушанія приговора Плоцкаго Уголовнаго Суда отъ 5 (17) Іюня с. г. состоявшаго по дѣлу его по которому обвиняется въ выпускѣ фальшивыхъ билетовъ въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ прибылъ.

Г. Кальварія, 1 (13) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Родкевичъ.

*

Wzywa Berela Skirtymowskiego z miasta Jurberga, Gubernji Kowieńskiej pochodzącego, obecnie z pobytu zbiegłego, aby celem wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego w Płocku z d. 5 (17) Czerwca r. b. w sprawie przeciwko niemu o puszczenie w obieg fałszywej monety zapadłego, w ciągu dni 30-stu do Sądu tutejszego przybył.

Kalwarja dnia 1 (13) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w z. Rodkiewicz.

N. D. 7266. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызваетъ въ присутствіе свое въ установленный 30-дневный срокъ со дня напечатанія сего постоянную жительку деревни Ялово, Кадарышковской гмины, Сейнскаго уѣзда, Сувалкской Губерніи Гелену Дзіоханъ, неизвѣстную нынѣ съ мѣста пребыванія, для выслушанія приговора по дѣлу о ней послѣдовавшаго.

Г. Кальварія, 1 (13) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Родкевичъ.

*

Zapozywa Helenę Dziokan stałą mieszkankę wsi Jałowo, gminy Kadaryszki, Powiatu Sejneńskiego Gubernji Suwałkskiej, obecnie z pobytu niewiadomą, aby w przeciągu dni 30-stu od daty ogłoszenia niniejszego stawiła się w Sądzie Policji Poprawczej w Kalwarji dla wysłuchania wyroku w sprawie przeciwko sobie zapadłego.

Kalwarja dnia 1 (13) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w z. Rodkiewicz.

N. D. 7442. *Судъ Простой Полиціи въ Красникѣ.*

Объявляетъ, что во время ярмарка въ городѣ Красникѣ 4 (16) Августа с. г. на базарѣ гдѣ продаютъ лошади, найдена лошадь старая малаго роста, бѣлаго цвѣта, съ маленькимъ жеребенкомъ, тогоже цвѣта. Такъ какъ владѣлецъ этой лошади съ жеребенкомъ не открытъ, то здѣшній Судъ вызоваетъ владѣльца этихъ лошадей, чтобъ въ теченіи 30-ти дней со дня опубликованія, явился въ здѣшній Судъ для представленія правъ своихъ на собственность этихъ лошадей, въ противномъ же случаѣ, будетъ поступлено по закону, т. е. лошади будутъ проданы съ публичнаго торга, а вырученные деньги будутъ присуждены въ пользу Казны.

Г. Красникъ, 3 (15) Ноября 1871 г.

за Засѣдателя, А. Викарскій.

*

Zawiadamia, że w czasie jarmarku odbywającego się w mieście Kraśniku w dniu 4 (16) Sierpnia r. b., na końskim targowisku, znalezioną została klacz stara, rasy włościańskiej, mała, maści białej, bez odmiany z maleńkim źrebięciem, takiejże maści. Ponieważ właściciel tych koni, znajdujących się w depozycie tutejszego Sądu jest niewiadomy, przeto Sąd wzywa właściciela tych koni, aby w ciągu dni 30-tu od daty tego ogłoszenia, zgłosił się do Sądu tutejszego z prawami swej własności rzeczonych koni, gdyż w razie przeciwnym stosownie do prawa, klacz ze źrebięciem przez publiczną licytację sprzedane będą, a otrzymane pieniądze, będą zasądzone na rzecz Skarbu.

Kraśnik d. 3 (15) Listopada 1871 r.

za Podsędka, A. Wikarski.

N. D. 7426. *Сѣдлецкій Судъ Простой Полиціи.*

Отъ подозрительнаго лица отобраны по лицію двѣ пары башмаковъ, которыя хранятся въ депозитѣ здѣшняго Суда, а которые вѣроятно украдены 2 (14) Ноября с. г. на базарѣ въ г. Сѣдлецѣ во время ярмарки у прибывшаго на ярмарку сапожника, по сему Сѣдлецкій Судъ Простой Полиціи вызываетъ владѣльца сихъ башмаковъ дабы въ теченіи 30 дней, явился въ присутствіе Суда для опредѣленія сущности событія и представленія доказательствъ соб твенности, предваряя, что въ противномъ случаѣ башмаки будутъ проданы съ аукціона а деньги переданы съ аукціона а день и передавъ въ казну.

Г. Сѣдлецъ, 9 (21) Ноября 1871 г.

Подсудокъ, Ястржембскій.

N. D. 7424. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Симъ увѣдомляетъ, что въ депозитѣ Войта гмины Якуше, Сѣдлецкой Губерніи находятся слѣдующія вещи отобранныя у подозрительнаго лица, а именно: кованный возъ, хомутъ и дуга. Вслѣдствіе его приглашаетъ заинтересованныя лица, дабы съ надлежащими доказательствами явились въ Управленіе сказаннаго Войта, въ противномъ случаѣ по истеченіи 30 дневнаго срока будетъ поступлено по закону.

Бѣла, 3 (15) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Колдрасинскій

*

Podaje się do powszechnej wiadomości iż w depozycie Wójta gminy Jakusze w gubernji Siedleckiej znajdują się przedmioty od osoby podejrzanej odebrane następujące: wóz, chomont i duga. Wzywa zatem osoby interesowane aby z dowodami własność usprawiedliwiającemi do tegoż Wójta zgłosiły się. Po upływie bowiem dni 30 od daty tego ogłoszenia postąpione będzie podług prawa.

Biela dnia 3 (15) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Kołdrasiński.

N. D. 7307. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ приглашаетъ Шмуйлу Новицкаго, жителя города Сувалокъ, явился въ присутствіи сего Суда въ 30 дневномъ срокѣ для выслушанія послѣдовавшаго по его дѣлу о кражѣ приговора, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Кальварія, 4 (16) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Ст. Родкевичъ.

*

Zapozywa niniejszym Szmojlę Nowickiego mieszkańca miasta Suwałk, aby w ciągu dni 30-sto-dniowego terminu stawił się na posiedzenie Sądu tutejszego celem wysłuchania wyroku w jego sprawie o kradzież wydanego, w przeciwnym bowiem razie, postąpionem będzie wedle prawa.

Kalwarja, dnia 4 (16) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w z. Rodkiewicz.

N. D. 7425. *Щучинскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ Казиміра Гендзвила хозяина изъ деревни Гурске, Щучинскаго уѣзда, дабы онъ въ теченіи 30 дней, явился въ означенный Судъ для выслушанія приговора. въ противномъ же случаѣ, будетъ поступлено по закону.

Г. Щучинъ, 8 (20) Ноября 1871 г.

Подсудокъ, В лѧновскій.

N. D. 7456. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Объявляется, что 27 Апрѣля (9 Мая) сего года въ посадѣ Рожанъ, Маковскаго уѣзда, во время ярмарка, отобрано отъ заподозрѣннаго лица, бѣлую полусуконную (трико), шапку и пару небольшихъ перчатокъ голубаго цвѣта, сказанный Судъ вызываетъ законнаго владѣльца оныхъ вещей, находящихся на храненіи, дабы явился съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней, со дня напечатанія сего объявленія, ибо въ противномъ случаѣ оне будутъ проданы въ пользу казны.

Г. Пултускъ, 6 (18) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Шклярскій.

N. D. 7457. *Ломжинскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Симъ розыскивается Михаилъ Грабовскій проживающій въ дер. Дамины, гмины Червинъ, Остроленцкаго уѣзда, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстный, который для освобожденія себя отъ отвѣтственности, какъ обвиняемый въ кражѣ, бѣжалъ изъ Остроленской городской больницы, бывшій тамъ высланъ для излеченія Михаилъ Грабовскій въ случаѣ задержанія долженъ быть доставленъ въ сказанный Судъ, или ближайшее полицейское управленіе.

г. Ломжа, 12 (24) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Мильбергъ.

N. D. 7458. *Судъ Исправительной Полиціи въ Плоцкѣ.*

Вызываетъ симъ Антона Мархлевскаго, ученика Карстнака, прежде въ деревни Кржечановѣ, гмины Гутково Вите, Серпецкаго уѣзда, жительствующаго отлучившагося въ неизвѣстное мѣсто, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Плоцкъ, Ноября 8 (20) 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Новодворскій.

N. D. 7306. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Въ Сентябрѣ мѣсяцѣ с. г. у жителя дер. Николаевскъ, Краснопольской гмины, Сейнскаго уѣзда Ивана Василевскаго Филипона, задержана лошадь шерсти черной лѣтъ 5 на 6 росту малаго, каковая то лошадь Василевскій показалъ, что имъ куплена жеребцомъ отъ Карла цыгана неизвѣстнаго происхожденія.

Того же мѣсяца с. г. на поляхъ деревни Николаевскъ, земскіе стражники нашли лошадь шерсти каштановатой 17 лѣтъ, росту срѣдняго съ бѣлою звѣздочкою на лбу, сверхъ того, у подозрительныхъ заарестовано кожанное седло обыкновенное.

Вызываетъ симъ владѣльца поименованныхъ выше предметовъ, дабы въ 30 ти дневномъ срокѣ, за полученіемъ оныхъ явился въ присутствіе сего Суда, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Кальварія, 3 (15) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, и. д. Родкевичъ.

*

W miesiącu Wrześniu r. b. Janowi v. Iwanowi Wasilewskiemu Filiponowi mieszkańcowi wsi Mikołajewsk, gminy Krasnopol, Powiatu Sejneńskiego, zakwestjonowany został koń maści czarnej, jakowego nabył ogierkiem od Karola Cygana niewiadomego pochodzenia, rośliny małej, lat 5 na 6 mający, zaś

W tymże miesiącu r. b. na polach tejże wsi Mikołajewsk przez straż ziemską, znaleziony został koń kasztanowaty lat 17 mający, rośliny średniej, z gwiazdką na łbie białą, a nadto u podejrzanych osób zakwestjonowane zostało siodło skórzanne zwyczajne.

Wzywa przeto właściciela, aby po odbiór onych w przeciągu jednego miesiąca czasu zgłosił się, a po udowodnieniu własność swą odbierze, w przeciwnym bowiem razie, postąpionem będzie podług prawa.

Kalwarja d. 3 (15) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w z. Rodkiewicz.

N. D. 7501. *Красноставскій Мировый Судъ.*

Симъ объявляетъ, что въ депозитѣ сего Суда находятся вещи задержанныя у подозрительныхъ лицъ, а именно: полушубокъ сукмана черная и сапоги, и приглашаетъ владѣльцевъ таковыхъ, дабы въ продолженіи 30 дней явились въ здѣшній Судъ съ надлежащими документами и по истеченіи этого срока выше сказанныя вещи проданы будутъ въ пользу казны.

Г. Красноставъ, 13 (25) Ноября 1871 г.

Подсудокъ, Добкевичъ.

N. D. 7452. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Яна Гладкевича жителя деревни и гмины Алексота, уѣзда Маріампольскаго, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія по собственному дѣлу въ продолженіи 30 дней заявилъ свою личность въ здѣшнемъ Судѣ, ибо по истеченіи сего срока, поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

въ Кальваріи, 1 (13) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Родкевичъ.

*

Wzywa niniejszym stałego mieszkańca wsi i gminy Aleksota Powiatu Marjampolskiego Jana Gładkiewicza obecnie z pobytu niewiadomego, aby w przeciągu dni 30 we własnym swym interesie zameldował swą bytność w Sądzie tutejszem gdyż po upływie tego czasu postąpiono z nim będzie jak z prawa wypadnie.

Kalwarja d. 1 (13) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, Rodkiewicz.

N. D. 7451. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ жительницу города Кальваріи Губерніи Сувалкской, Францишку Шатковскую, нынѣ неизвѣстную по мѣсту пребыванія, дабы по собственному дѣлу въ продолженіи 30 дней заявила свою личность въ здѣшнемъ Судѣ, ибо по истеченія сего срока поступлено будетъ по законамъ.

Г. Кальварія, 6 (18) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Родкевичъ.

*

Wzywa niniejszym mieszkankę miasta Kalwarji, Gubernji Suwałkskiej Franciszkę Szatkowskę, obecnie niewiadomą z pobytu, aby we własnym interesie zgłosiła się do Sądu tutejszego w przeciągu dni 30-stu, gdyż po upływie tego czasu, postąpiono będzie jak z prawa wypadnie.

Kalwarja, dnia 6 (18 Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, w z. Rodkiewicz.

N. D. 7274. *Судъ Исправительной Полиціи въ Сандомирѣ.*

Францъ Оржеховскій, роста большаго, лице продолговатое, зароста никакаго неимѣетъ, носа длиннаго, въ концѣ толстаго, глаза темные, волосы темные, приговоренный за кражу на поселеніе въ Сибирь, бѣжалъ изъ крѣпости Ивангородъ, затѣмъ Судъ проситъ обратить вниманіе, и въ случаѣ задержанія доставить его подъ строжайшимъ карауломъ.

Сандомиръ, 1 (13) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Обромпальскій.

LISTY GONCZE.

СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 7445. *Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызыватъ всѣ военныя и гражданскія власти, наблюдающія за порядкомъ въ краѣ, дабы на прикащика Давида Сруля Вевюрку еврея, лѣтъ 22, роста малаго, волосъ и глазъ карихъ, лица круглаго, въ послѣднее время въ гор. Варшавѣ подъ № 652 проживающаго, нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго, передъ оказаніемъ правосудія скрывающагося, особенное вниманіе обратили, а въ случаѣ поимки отправили его въ здѣшній, или ближайшій Судъ.

Г. Варшава, 6 (18) Ноября 1871 года.

Предсѣдательствующій Судья, Колежскій Асесоръ, Жижневскій.

*

Wzywa wszelkie tak wojenne jak i cywilne władze nad porządkiem w kraju czuwające, ażeby szczególną baczność dawały na osobę Dawida Srula Wiewiórkę, subjekta handlowego, starozakonnego, lat 22, wzrostu małego, włosów i oczu czarnych, twarzy okrągłej, ostatnio w Warszawie pod Nr. 652 zamieszkałego obecnie zaś z pobytu niewiadomego, ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu, odstawiły.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1871 r.

Sędzia Prezydujący Asesor Kolegjalny, Żyzniewski.

N. D. 7076. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти тщательно слѣдить Валентія Плуценника жителя дер. Двршевице гмины Замость Новорадомскаго Уѣзда, обвиняемаго въ кражѣ, бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, а въ случаѣ поимки онаго представить надлежащимъ порядкомъ въ здѣшній Судъ, для поступленія съ нимъ по закону.

Примѣты Плуценника: лѣтъ 19 отъ роду, ростъ средній, носъ и ротъ умѣренные, волосы темные, глаза сѣрые, лицо и борода круглая.

Петроковъ, Октября 19 (31) д. 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Валевскій.

*

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jak cywilne, aby Walentego płóciennika, mieszkańca wsi Dworszewice gminy Zamość Powiatu Noworadomskiego, o kradzież obwinionego, obecnie z pobytu niewiadomego, bacznie śledziły, a w razie ujęcia pod strażą Sądowi tutejszemu odstawić go zechciały dla postąpienia z nim podług prawa.

Petrokow 19 (31) Października 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Walewski.

N. D. 7439. *Судъ Простой Полиціи въ Пыздрахъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ какъ военнымъ, такъ гражданскимъ, обращать вниманіе за Станиславомъ Пржыподзкимъ жителемъ деревни Доланы, Слупецкаго уѣзда, бѣжавшимъ изъ детенціоннаго Пыздрскаго ареста, обвиняемымъ въ насильственнымъ кражамъ, а въ случаѣ задержанія доставить подъ строгимъ карауломъ транспортнымъ порядкомъ въ Пыздрскій или ближайшій Судъ.

Примѣты его слѣдующія: ростъ средній, волосы русые, глаза голубые, лице круглое, носъ и ротъ умѣренны, носитъ малые усы русые, лѣтъ отъ роду 32.

Пос. Пыздры, 6 (18) Ноября 1871 года.

Подсудокъ, Фіалковскій.

N. D. 7423. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестъ-Кулявскимъ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія власти на Экатерину Качоровскую жительницу города Влоцлавка, нынѣ неизвѣстную съ мѣста проживанія, обращать особенное вниманіе, а въ случаѣ задержанія оную въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты ея слѣдующіе: лѣтъ 21, ростъ средній, лицо круглое, волосы темные, глаза серые, носъ и ротъ умѣренные, особенныхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Г. Брестъ, 10 (22) Ноября 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Колежскій Совѣтникъ, Тринишевскій.

N. D. 7148. *Судъ Исправительной Полиціи въ Калишѣ.*

Благоволятъ всѣ гражданскія и военныя власти тщательно слѣдить Лаврентія (Вавржинца) Смолярскаго б. учителя въ Каверовскомъ начальномъ училище, гмины Видзевъ, Ласкаго уѣзда, нынѣ же по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго и скрывающагося отъ строгости закона, въ случаѣ же поимки здѣшнему или ближайшему Суду доставить.

Примѣты Смолярскаго: лѣтъ 52, роста менѣе средняго, лице продолговатое, волосы русые, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, носилъ усы ясно-русые, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

г. Калишъ, 30 Октяб. (11 Ноября) 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надв. Совѣтникъ, Бромирскій.

*

Zechcą wszystkie władze cywilne i wojskowe ściśle śledzić Wawrzyńca Smolarskiego b. nauczyciela szkoły początkowej we wsi Ksawerowie gminie Widzew powiatu Łaskiego obecnie z miejsca pobytu niewiadomego i ukrywającego się od wymiaru sprawiedliwości, aby wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu odstawić.

Rysopis Smolarskiego: lat 52. wzrost mały, twarz pociągła, włosy blond, oczy niebieskie, nos i usta mierne, nosił wąsy jasno blond, znaków szczególnych nie ma.

Kalisz d. 30 Paździer. (11 Listop.) 1871 r.

Sędzia Prezydujący Radca Dworu, Bromirski.

N. D. 7271. *Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Честь имѣетъ просить всѣ гражданскія и военныя власти надъ порядкомъ и безопасностію въ краѣ наблюдающіе Эліяша Малину и Ицка Малину евреевъ проживавшихъ въ дер. Полесѣ, гмины Ратаѣ Гостинскаго уѣзда приговоренныхъ на три года арестантскихъ ротъ, нынѣ неизвѣстныхъ съ мѣста жительства и скрывающихся тщательно слѣдить, и въ случаѣ поимки въ здѣшній, или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты слѣдующіе: Авраамъ Ицекъ Малина, лѣтъ 55, ростъ средній, тѣлосложенія умѣреннаго, волосы темно-сѣдоватые тоже и борода, брови густые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, подбородокъ круглый, лице продолговатое, щеки обыкновенные, лобъ средній, особыхъ примѣтовъ не имѣетъ.

Эліяшъ Малина лѣтъ 21, ростъ средній, тѣлосложеніе хорошое, волосы темные, брови темные, глаза сѣрые, носъ, ротъ умѣренные, подбородокъ круглый, лице круглое, щеки обыкновенные, лобъ высокій, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Ленчица, 28 Октяб. (9 Ноября) 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. 7144. *Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Предлагаетъ гражданскимъ и военнымъ властямъ, наблюдающимъ за порядкомъ и безопасностью въ краѣ, слѣдить жителя деревни Воля Захаріяшевская, гмины Михаловице Іоахима Цѣслякъ обвиненнаго въ воровствѣ, имѣющаго отъ роду лѣтъ 23, ростъ средній, волосы русые, глаза глубые, лице продолговатое, безъ особыхъ примѣтовъ и въ случаѣ задержанія его, доставить въ здѣшній Судъ.

Хенцины, 28 Октяб. (9 Ноября) 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Мержеевскій.

*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem Kraju czuwające, aby śledziły mieszkańca wsi Wola Zacharjaszewska Gminy Michałowice Joachima Cieslika o kradzież obwinionego mającego lat 23, wzrost średni, włosy blond, oczy niebieskie, twarz podłużna, bez szczególnych znaków i w razie ujęcia go dostawiły do tutejszego Sądu.

Henciny 28 Paździer. (9 Listopada) 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.

N. D. 7303. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Симъ имѣетъ честь просить все военскіе и гражданскіе власти, дабы бѣжавшаго съ мѣста жительства изъ города Кальваріи, Сувалкской Губерніи Гирша Беренштейна разслѣдовали, а въ случаѣ поймания въ здѣшній Судъ доставить изволили. Особые примѣты Гирша Беренштейна слѣдующіе: лѣтъ отъ роду 40, ростъ малый, лицо круглое, волосы черные, глаза сѣрые носъ и ротъ умѣренные, борода круглая, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 29 Окт. (10 Ноября) 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, ис. дол. Родкевичъ.

*

Wzywa wszelkie władze tak Cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem i porządkiem w kraju czuwające aby zbiegłego z miasta Kalwarji gubernji Suwałkskiej Hirsza Berensztejna ściśle śledziły a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Rysopis Hirsza Berensztejna następujący: lat ma 40, wzrostu małego, twarz okrągła, włosy czarne, oczy szare, nos i usta proporcjonalne, broda okrągła znaków szczególnych nie ma.

Kalwarja d. 29 Paździer. (10 Listop.) 1871 r.

Sędzia Prezydujący, w zast. Rodkiewicz.

N. D. 7270. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ всѣ власти за порядкомъ и безопасностію наблюдающія слѣдить винокура, Константина Вечерскаго въ послѣдній разъ проживающаго въ дер. Вонгляны, Бялачевской гмины, Опочинскаго уѣзда, а нынѣ по мѣсто пребыванію неизвѣстнаго за кражу окончательно Апелляціоннымъ Судомъ подвергнутаго наказанію и правосудія избѣгающаго, а въ случаѣ изслѣдованія онаго приарестовать и въ здѣшній Судъ, или ближайшій доставить.

Примѣты его слѣдующіе: лѣтъ отъ роду 24, ростъ средній, лице круглое и рябое, волосы на головѣ темно-русые, глаза темные.

г. Радомъ, 26 Окт. (7 Ноября) 1871 г.

Предсѣдательствующій Судья, Костерскій.

*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby Konstantego Wieczerskiego gorzelanego, ostatnio we wsi Węglany, gminie Białaczów, Powiecie Opoczyńskim przebywającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, jako za kradzież ostatecznie przez Sąd Apelacyjny na karę skazanego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się śledzić, onego w razie wyśledzenia przyaresztować i do Sądu tutejszego lub najbliższego odstawić raczyły.

Rysopis jego następujący: lat 24, wzrost średni, twarz okrągła ospowata, włosy na głowie ciemno blond, oczy ciemne.

Radom d. 26 Paźdr. (7 Listop.) 1871 r.

Sędzia Prezydujący, Kosterski.